

Holocaust

PAKISTANERNE

**RØDE
GARDE**

AVISA TIL
RØD UNGDOM

4

Nr. 13. årgang. 1979

DAGENS

JØDER

I 30-åra gjorde kapitalistene jødene til syndebukk for krisa de selv var skyld i. I dag får fremmedarbeiderne skylda for bolig-nøden og arbeidsløsheten. Og rasismen kan i våre dager få like store konsekvenser som i «Holocaust». HVIS DEN IKKE BLIR SLÅTT TILBAKE. Finmekanikerne på Elvebakken forteller hvordan de klarte det.

side 3

..... *men*

rasismen kan slås tilbake

Klassen vår er rein for rasisme, sier finmekanikerne på Elvebakken

YLI-LANDSMØTET:

Fra kamp til samarbeid?

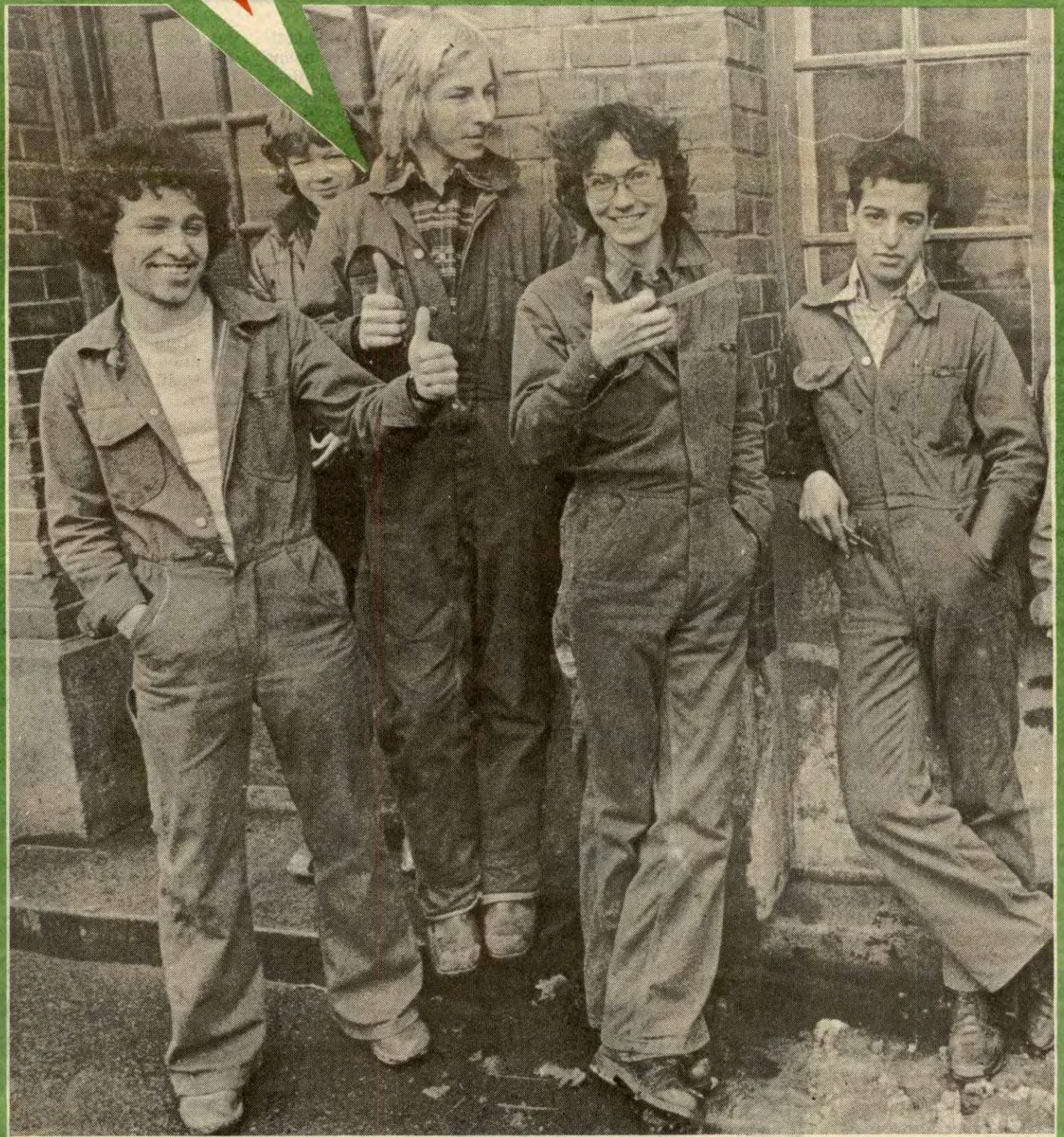
SIDE 6

RØDE GARDE I PARIS

Slik arbeider politiprovo- katørene

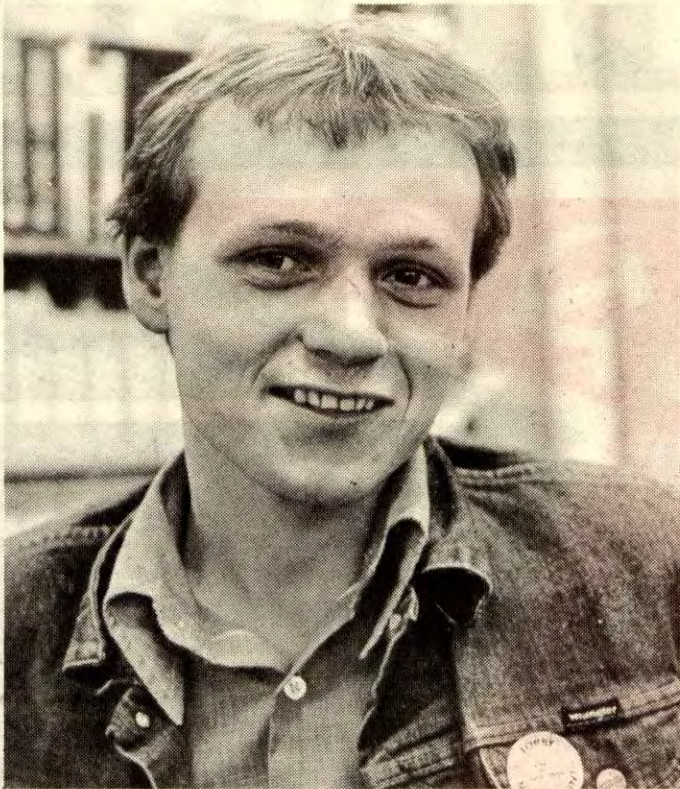
SIDE 10

Tungeskjæernerne i Lofoten

SIDE 8

BJØRGULV BRAANEN, RØD VALGALLIANSE:

Det er 240 000 førstegangsvælgere ved kommune- og fylkestingsvalget til høsten. Valgdeltakelsen blant førstegangsvælgere pleier å være svært lav, og ifølge Gallup kommer mer enn halvparten av de som skal bruke stemmeretten første gang til å stemme Høyre.

— Det er kanskje ikke så rart at mye ungdom ikke stemmer, Bjørgulv Braanen. Kommunestyrene har jo ikke så mye de skal ha sagt?

— I en del sammenhenger tar kommunestyrene og fylkestingene viktige avgjørelser. Det er de som vedtar bevilgninger til ungdomssektoren, til idrettsformål, ungdomsklubber osv. Det er fylket som driver de videregående skolene. Læringsnemnda hører også inn under kommunene.

Det er viktig for ungdommen å ha representanter som tar opp deres krav. En stemme til RV vil være en stemme til en talsmann for interesseorganisasjoner og ungdomsaksjoner.

domsarbeidsløsheten gjør de ikke noe med.

RV reiser konkrete lokale krav om nye arbeidsplasser og lærlingeplasser for ungdom i kommunene.

MILJØVERN, RV OG «GRØNNE PARTIER»

— Miljøvern er i vinden for tida. Hvordan stiller RV seg til de aktuelle miljøsakene? RV er jo ikke noe «grønt» parti?

— RV står klart for å bevare Norges ressurser og vi kommer til å gi miljøvern en viktig plass i arbeidet vårt

Miljøvern, alles maskot — men bare RV til å stole på

Dessuten er valget alltid en viktig styrkeprøve i klassekampen. De borgerlige politikerne ber om fornyta tillit. Høyre ligger an til å bli den store vinneren i valget blant ungdommen. Derfor er det viktig å drive aktiv valgkamp og vinne stemmer for RV blant ungdommen.

FLERE LÆRLINGEPASSER!

— Du har sjøl arbeidet mye med yrkesskoleerfaring og lærlingens krav. Hvilke saker kommer RV til å ta opp på dette området?

— Arbeidsløsheten blant ungdom er stor. I vinter gikk hver femte ungdom som ikke gikk på skole arbeidsløs. Borgerlige politikere står nå foran valget fram i avisene og tørker tårer over alt alkohol- og stoffmisbruket blant ungdommen. Men ung-

både før og etter valget.

Vi krever vedtakene om å bygge ut Alta/Kautokeino- og Orkla/Grana-vassdragene omgjort, og vi vil støtte alle aksjoner mot utbygging. Vi sier nei til atomkraft og nei til oljeboring nord for 62. breddegrad.

Mye ungdom har sett på Venstre som det partiet som klart står for miljøvern, og Unge Venstre gjør dette til hovedsaka si i valgkampen. Men det er tier om, er at da Venstre satt i Regjeringa under Korvald, ble planene for atomkraftverk i Norge lagt. Regjeringa deres foreslo å bevilge hundrevis av millioner til utbygging av atomkraftverk.

— Også Unge Høyre prøver å fiske stemmer på å framstå som mer grønne enn blå. Hvordan vil RV møte dette?

— Unge Høyre sier de støtter alle miljøbevegelsens krav. Men nettopp for disse standpunktene fikk de juling og ble isolert på Høyres landsmøte. Kaci Kullmann Five sa til og med sjøl at «Høyre i miljøspørsmål ikke er annet enn et haleheng til kraftsosialistene i DNA». Og det er Høyre og deres politikk Kaci Kullmann & Co. oppfordrer ungdommen til å stemme på. En stemme til Høyre er en sikker stemme til raseri av Norges natur. Høyre går varmt inn for kraftutbygging, oljeboring i nord, og sier ikke nei til atomkraft. Dette må vi få ut.

LIV OG HUMØR

— Hvordan skal valgkampen blant ungdommen drives?

— På de fleste videregående skolene i hele landet skal

det være valg møter i skoletida. Her må vi sørge for at RV deltar aktivt med innlegg og valg materiale.

Ellers skal vi lage valgkamp med mye mer liv og humør enn tidligere. Vi skal bruke kultur med snert mot de andre partiene og ironi mot oss sjøl. Vi skal ha «tramgjenger» til å reise rundt i sommer til campingplasser, festivaler osv. Her trengs ungdommens innsats. Enten du kan holde en valgappall, spille sketsj eller gitar. Meld deg til RV i fylket ditt eller til Rød Valgallianse, Postboks 211 Sentrum, Oslo 1.

FREMMEARBEIDERNE I NORGE :

Bolignød og arbeidsløshet

Sosiolog Bente Puntervold Bø ved Diakonhjemmets sosialskole har nylig utgitt en forskningsrapport om fremmedarbeidernes boligsituasjon i Oslo. Vi har bedt henne svare på noen av de viktigste argumentene som blir brukt mot fremmedarbeidere fra den tredje verden.

— Er fremmedarbeidene fra den tredje verden i ferd med å oversvømme landet vårt?

— Nei, langt ifra. Det bor til sammen 76 000 utlendinger i Norge. Disse utgjør 2 prosent av landets befolkning. Dette er en svært liten gruppe utlendinger sammenlignet med andre land. Dessuten kommer de største gruppene fra land som ikke blir betegnet som

ikke skifter jobb. Mange bor på hospits og hoteller, og de som har leilighet har en mye dårligere standard enn nordmenn. For eksempel bor det gjennomsnittlig 2,1 personer pr. rom i fremmedarbeiderboligene mens gjennomsnittet for Oslo-befolkninga er 0,9 personer pr. rom.

— Tar fremmedarbeidene jobbene fra nordmenn?
— Ingen kan komme hit

«fremmedarbeider»-land på folkemunne. 14 000 mennesker kommer fra Danmark, 11 000 fra USA, 8000 fra Sverige og ca. 8000 fra Storbritannia. Fra Pakistan er det f.eks. bare bostatt 6000 personer i Norge, og dette er den største gruppen fra et land i den tredje verden.

— Tar fremmedarbeidene boligene fra nordmenn?

— Først er det viktig å slå fast at det er bolignød i Oslo. Det er nå ca. 2500 familier og et like stort antall enkeltpersoner som står på liste ved boligsejens kontor. Alle disse er i en prekær nød når det gjelder bolig. Men det ville ikke løse boligproblemet for de norske hussøkerne om det var mindre fremmedarbeidere i Oslo. Årsaken til bolignøden er at Oslo kommune ikke greier å føre en boligpolitikk som avhjelper

gjort om til kontorer, et stort antall står tomme og får forfalle. At problemene ikke skyldes fremmedarbeidene ser vi tydelig når vi sammenligner med Stockholm og København. Der bor det et større antall fremmedarbeidere enn i Oslo, men boligproblemet er ikke tilnærmet så stort som her i byen.

— Dessuten stiller fremmedarbeidere fra Asia og Afrika mye dårligere i kampen om boligene enn nordmenn. Det private boligmarkedet er så å si stengt for dem, halvparten av de personene undersøkt min omfatter, bor i bolig som eies av arbeidsgiveren og som de derfor bare kan beholde så lenge de

til landet uten videre. Behovet for arbeidskrafta må være vurdert av arbeidskraftmyndighetene før noen får arbeidstillatelse her i landet. Dette gjelder uavhengig av innvandringsstoppen. Dessuten er fremmedarbeidere fra den tredje verden overrepresentert i de jobbene som har skiftarbeid, hardt arbeidsmiljø og viktigst, i de jobbene som er mest utsatt for konjunktursvingninger. Det vil si at fremmedarbeidene er mer utsatt for ledighet enn norske arbeidere. Dette gjelder særlig ufaglært industriarbeid og hotell- og restaurantarbeid.

— Lever fremmedarbeidene godt på våre sosiale goder?

— Tenk på hvor mye det norske samfunnet har kostet på et menneske før det betaler noe tilbake i form av skatt. Fremmedarbeidene er som oftest menn i sin mest produktive alder — og bare halvparten av dem har familie i Norge. De betaler akkurat like mye skatt som en nordmann og har altså ikke kosta det norske samfunnet noenting.

— De har ikke krav på flere sosiale ytelser enn andre. Snarere tvert imot. De forsørger ofte barn i utlandet som de ikke kan få hit fordi de ikke greier å skaffe seg bolig, og som de ikke mottar barnetrygd for. Mange ønsker å reise tilbake til hjemlandet sitt og regner ikke med å bli her som pensjonister. I tillegg har ikke fremmedarbeidene noen innflytelse på hvordan de skattepengene de er med på å betale blir brukt.

Rød Ungdom presentert i lokalavisa

Moss Dagblad har intervjuet en talsmann for Rød Ungdom i Moss i en serie der avisa presenterer de politiske ungdomsorganisasjonene foran kommunevalget. Rød Ungdom i Moss forteller til Røde Garde at intervjuet skapte store diskusjoner blant ungdom i byen om hva Rød Ungdom står for.

Vi synes dette var et godt eksempel på hvordan vi kan komme offensivt og breitt ut med politikken vår i valgkampen. Gjennom lokalavisa kan vi nå mange med vårt syn på aktuelle spørsmål for ungdommen i kommunen. Vi oppfordrer andre Rød Ungdom-lag til å ta etter ideen. Henvend dere til lokalavisa og be om å bli intervjuet; eventuelt om at de starter en slik serie.

Red.

Foran ungdomsvalget 1979 - 2:

Rød ungdom tror på Kina og revolusjonen

Men revolusjonen først når tida er moden — !

MD Bård Michalsen

— Sosialisme kan ikke skapes av kommunestyre og storting. Bare en folkelig revolusjon kan gi et sosialistisk samfunn. Når vi likevel tar sikte på å bli representert i kommunestyre og fylkesting er det fordi vi vil avsløre alle bestohandel som foregår. Vi vil avsløre luffepolitikkerne, og bruke talerstolen til å peke på skjvheter og gjøre vårt syn kjent.

Det er to representanter fra Rød Ungdom i Moss som sier dette til Moss Dagblad. Per Røstad er Rød Ungdoms eneste offisielle talsmann.

Jeg vil helst holde meg anonym. Arbeidsutveksling er ikke akkurat så glad i Rød Ungdom, sier den andre representanten fra Rød Ungdom i Moss som Moss Dagblad har tatt en prat med. La oss kalle ham Terje.

Ungdom til ungdomsorganisasjonen Arbeidernes Kommunistparti marxist-leninistene i AKP m-l, og hvis Rød Valgallianse stiller liste ved neste kommunevalg, vil ved neste stotte fra Rød Ungdom.

Per Røstad — Rød Ungdom i Moss' første offisielle talsmann idag.

TRENGER ET STED Å VÆRE
Arbeidsløsheten er et stort problem for ungdommen. Vi har et stort behov for et sted å være som kan hjelpe oss til å finne arbeid. Mange ungdommer står uten arbeidsplasser og det er viktig at vi får støtte og hjelp til å finne arbeid.

BLANKEN POPULER
For og trede foreteller elevene at på Hønsken hvor tredje uke. Dette er et sted for å gi ungdommen et sted å være og for å skape litt interesse om politik.

UNNGJETERERKA
— Hvordan er forholdet til ungdommen? Som alle andre partier er det viktig å holde et tett forhold til ungdommen. Vi har et stort behov for å vite hva ungdommen tenker og føler. Det er viktig at vi kan snakke med ungdommen og høre deres syn på aktuelle saker. Vi vil gjøre vårt beste for å løse ungdommens problemer.

INTERNASJONALT
Rød Ungdom er opptatt av internasjonale problemer, og det er viktig å ha et godt forhold til ungdommen i andre land. Vi vil gjøre vårt beste for å løse ungdommens problemer i andre land og for å skape et bedre forhold til ungdommen i andre land.

MER PAKISTANERHETS I DAG ENN JØDEHAT I 30-ÅRA?

Debatten rundt TV-serien Holocaust har vist noe av grunnlaget for at de forferdelige overgrepene mot jødene under nazismen kunne skje. Gjennom lang tid hadde rasismen fått bre seg blant den tyske befolkninga. Dermed var grunnlaget lagt, og folket lukka øynene for terror og masse-mord. Ingen må være så blinde at de ikke trur at dette kan skje igjen. Det finnes kimer alt nå – i Norge. Hetsen mot mørkhudete fremmedarbeidere er kanskje sterkere i Norge i dag enn jødehatet var i 30-åra.

– Rasistiske slagord males på boliger og butikker til fremmedarbeidere.
– Fremmedarbeidere bankes opp på åpen gate, politiet snur ryggen til.
– Rasistisk propaganda spres, særlig til ungdom, og får innpass. «Pakkis-vitser» florerer, fremmedarbeidere lever isolert på mange skoler og arbeidsplasser.

DNA-REGJERINGA ER ANSVARLIG

Denne rasistiske virksomheten som bryter med norsk lov, drives i første rekke av ny-nazistene og Vivi Kroghs Organisasjon mot skadelig innvandring, med VG som lydige ekko. Men de som virkelig må ta på seg ansvaret for det som kan bli et nytt Holocaust, er staten og regjeringa. Med sin politikk legger de grunnen til at nazistenes propaganda kan få innpass blant befolkninga. Regjeringa og Staten løfter ikke en finger

mot nazistene. De opprettholder en innvandringsstopp som fungerer rasistisk. De diskriminerer folk fra den tredje verden når det gjelder bolig og arbeid, og de fratrar barn av fremmedarbeidere deres kultur og språk gjennom skolesystemet.

NASJONAL KULTUR MÅ UTFOLDE SEG FRITT

For oss kommunister finnes det bare en slags mennesker. De bor i forskjellige land og tilhører forskjellige nasjoner. Vi ønsker ikke å avskaffe nasjonale særtrekk. Tvert om er det en rett for alle å fritt få utøve sin egen kultur og bruke og lære sitt eget språk. Derfor er vi også for bygging av en moske i Oslo og for utvida opplæring i morsmål og egen kultur og historie i skolene. Å ha sin egen nasjonale kultur, historie og språk henger sammen med sjølv identiteten til menneskene, og er en forutsetning for fullverdig liv.

FREMMEARBEIDERNE EN RESSURS

Men den nasjonen og det folket som isolerer seg, blir fattig. Å nekte å ta i mot impulser og lærdom fra andre kulturer, å sette opp vår egen kultur og leveste som den beste og mest høyverdige, fører til stagnasjon og etterhvert forråttelse av vår egen kultur. At det i Norge finnes mennesker fra land langt borte fra oss, er så langt i fra noen byrde for landet. Det er tvert i mot en diger ressurs, og dersom den fikk komme fram i skolene, i radio og TV og i foreninger og politisk liv, ville det bety en stor styrke for hele befolkninga.

«Ingen nasjon som undertrykker andre nasjoner kan sjølv være fri» har Karl Marx sagt. Og hvordan skal vi kunne nå et eneste av de måla vi kjemper for – virkelig demokrati, yttingsfrihet, slutt på økonomisk utbytting – dersom det finnes en eneste gruppe mennesker i landet vårt som blir sett ned på, diskriminert og hånt.

MERE FELLES MED AHMED ENN SONJA

Det går nasjonale skiller

Dersom ikke rasismen blir bekjempa fra starten av, kan grunnlaget være

lagt for et nytt Holocaust. Her blir nazipropaganda brent i Oslo i februar i år.

gjennom verden. Men de er ikke djupe kløfter. For i de grunnleggende menneskelige trekk er vi like. Når det gjelder å elske og hate, kjempe og utvikle vennskap er det likegyldig om du kommer fra Pakistan eller Norge. Da er det klasse-skille som går gjennom verden som samler eller skiller oss, som bestemmer om vi kjemper for samme sak, om vi er venner eller fiender. Derfor har i virkeligheten det store flertallet av oss i Norge mere til felles med en arbeider i Japan, en bonde i Pakistan eller en demokrat i Etiopia enn med Bjartmar Gjerde eller kronprinsesse Sonja.

LUKKER DU ØYA?

Kanskje er du av dem

som mener du har skjønt mye av det vi har skrevet her. Jeg er ikke rasist, tenker du, og det er sikkert sant. Men hvilken innsats gjør du for å bli kjent med kamerater fra den tredje verden? Setter du deg ved «fremmedarbeiderbordet» i kantina og spiser matpakka? Tar du initiativ til at de utenlandske elevene slipper å stå aleine i friminutta? Går du aktivt ut mot rasisme blant arbeids- og skolekameratene dine? Omgås du utlendingene i fritida? Vi må gjøre en aktiv innsats for å bli kjent med hverandre. Det tjener både oss norske og våre utenlandske kamerater. Det tjener kampen for frihet og rettferdighet i verden.

ELEVER VED ELVEBAKKEN YRKESKOLE:

Rasisme bannlyst i klassen vår!

For mange elever fra den tredje verden er den norske skolen et helvete. Hånsord og isolasjon er hverdagen deres. Dette er et alvorlig faktum. For å gi noen ideer til måter å motvirke dette, har vi besøkt en skoleklasse der de utenlandske elevene tri-

ves. Vi møtte Vidar, Frode, Jan fra Algerie og Ismael fra Marokko som går på finmekaniker-linja på Elvebakken Yrkeskole i Oslo.

Jan: – Det har hatt enormt mye å si at noen få elever helt fra begynnelsen har vært på vår side.

Frode: – Ja, jeg trur vi fikk bukt med det som var av rasisme ganske fort. Det som var blei tatt kontant. Men jeg tror også det hadde mye å si at Jan og Ismael kan godt norsk.

Vidar: – Vi blei fort kjent med hverandre, da forsvinner mye uvitenhet. Sjølv kjente jeg ikke noen utlendinger fra før, så jeg syntes det var litt rart til å begynne med. Jeg trudde at de kanskje ikke ville klare seg på skolen og sånn, men det gikk fort over.

Jan: – Det har også mye å si at vi utlendinger forsvare oss sjølv. At vi ikke godtar alt.

Ismael: – Ja, det er sant. Jeg hadde litt problemer i klassen først. Da måtte jeg ta meg sammen og kjefte. Det blei nesten slåsskamp av det, men det hjalp.

– Hva slags erfaringer har dere fra andre skoler dere har gått på?

Ismael: – Jeg begynte på skole i Norge i 1974. Da hadde jeg store problemer, blei kalt for svarting og all slags hets, så det var så vidt jeg turte gå på skolen. Da hadde jeg heller ikke noen norske elever på min side. Men etterhvert gikk det bedre, særlig ettersom jeg lærte bedre norsk.

Jan: – Jeg har ikke hatt så mye problemer. Jeg har vært heldig og hatt klassen

på min side for det meste. Men jeg har hatt problemer med noen lærere. Også her på Elvebakken i begynnelsen, for når noen slengte dritt til meg i timen og jeg prøvde å ta igjen fikk alltid jeg kjefte for å bråke og ikke de andre. Jeg synes de norske lærerne griper alt for lite inn mot rasisme. Det burte være sånn at lærerne presenterer de utenlandske elevene straks de begynner i en klasse og tar opp rasisme med en gang.

– Men nå har dere løst alle problemer?

Jan: – Sjølsagt er det noe fleip, men vi kjenner hverandre så godt nå at de andre veit hva vi tåler og hva vi ikke tåler.

Ismael: – Jeg trur mange som hetser utlendinger egentlig ikke mener det vondt, men de kan gå langt over grensene for hva som er fleip, og da gjør de mye skade.

Vidar: – Vi veit så alt for lite om de landa fremmedarbeiderne kommer fra. Om kulturen, bakgrunnen og skolegangen deres. Vi lærer jo ingenting om dette på skolen. Det er ille.

Frode: – Ja, fordi rasismen kommer mye av at folk er redd for det ukjente, trur jeg.

Jan: – Vi har nok ikke løst alle problemene. Rasismen blir verre i Norge for tida. Dette er noe vi må kjempe mot hele tida, det kommer ikke noen bedring av seg sjølv.

1 x 2

I tipping koster det 265 000 kroner uka å helgardere. I politikken er det gratis.

Unge Høyre prøver å fiske stemmer til Høyre på miljøvern. Unge Høyre er mot atomkraft, mot oljeboring nord for 62. breddegrad, mot utbygging av Orkla/Grana og Alta/Kautokeino-vassdragene. Men for disse standpunktene fikk de juling på Høyres siste landsmøte. For hvert grønt pip fra ungdomsbenken, fikk de så det flagra om ørene av Kåre Willoch, til stormende jubel fra det store flertallet på landsmøtet. Kaci Kullmann Fi-ve & Co. ble stemplet som uansvarlige miljøidea-liste.

Kaci Kullmann driver politisk helgardering. Med å framstå med grønn profil, håper hun å fiske stemmer blant ungdommen til Høyre ved valget. Men det er partiet Høyre hun oppfordrer til å stemme på. Høyre stemte for utbygging av Orkla/Grana og Alta/Kautokeino. De kommer til å stemme for prøveboring nord for 62. breddegrad når det skal behandles i Stortinget i vår. En stemme til Høyre er en stemme til rovdrift på naturen og Norges ressurser.

Dersom alle progressive lot dette bli en viktig del av argumentasjonen på valgsteder og i valgkonfrontasjoner, ville Høyre få et skudd for bagen som det største partiet blant førstegangsvelgerne.

1.mai, — og hva så?

Lærfabrikken som ungdommens hus! To fast ansatte gynekologer ved sykehuset i Moss! Vekk med muntlig eksamen! Gratis prevensjon hos skolelegen! Nei til fjernvann på Nesodden! Flere lærerleplasser i Lillevik kommune!

Mange slike krav er blitt båret i klassekamptogene 1. mai. Vi har vist styrken og bredden bak ungdommens krav. Vi har vist enhet med andre grupper som kjemper for liknende saker mot kommunen, staten og kapitalistene.

Men hva så? Kravene blir ikke innfridd om vi bærer dem 1. mai. Det blir ikke noe ungdommens hus i Tromsø om vi lar saka hvile til vi tar fram transparentene neste 1. mai. Kampen for disse sakene må føres videre.

Rød Valgallianse stiller til valg i ca. 30 kommuner og til de fleste fylkesting. Rød Valgallianses oppgave er nettopp å reise ungdommens og arbeidfolks rettfærdige krav overfor kommunen og fylket.

Rød Valgallianse forplikter seg til å drive sitt arbeid i nært samarbeid med ungdomsaksjoner og lokalbefolkning. Gjennom RV får disse et forum der kravene deres kan reises. Ungdom: Bli med i valgkampen for Rød Valgallianse!

RODE GARDE
AVISA TIL
RØD UNGDOM

Avisa til RØD UNGDOM
Boks 4702 Sofienberg, Oslo 5
Telefon (02) 35 32 62
Postgiro for abonnement: 4 79 21 31.
Postgiro for kommisjonærer: 2 06 08 89
Abonnement koster 30 kr. for ett år.
RØDE GARDE kommer ut hver måned
Redaktør og ansvarlig utgiver:
Hilde Haugsgjerd
Trykt i offset hos A/S Duplotrykk

Ny redaktør

Hilde Haugsgjerd, som en stund har fungert som redaktør, overtar fra dette nummeret av som redaktør og ansvarlig utgiver for Røde Garde etter Erling Maartmann Moe.

Og dette har vi venta på så lenge....

Endelig! Den nye studieboka fra Rød Ungdom har kommet. Røde Gardes medarbeider som hadde påtatt seg oppgaven å anmelde «Hvorfor sosialisme» fant snart ut at det ville gi større resultater å ta en prat med en som har tatt i bruk boka.

— Hvordan er det å bruke boka?

Tom: — Boka har hittil fungert bra som «lærebok» og som grunnlag for diskusjon på møtene. Boka er grei å lese, den har en fornuftig inndeling av kapitlene og er enkel å finne fram i. Det slenger en og annen uforståelig setning innimellom, men det er ingen stor svakhet.

De fleste som er med på vår sirkel har vært en del borti politikk før. Mitt inntrykk er at den gir svar på mange spørsmål folka har gått og lurt på — samtidig som den stiller mye åpent. Derfor stiller de som er med mange spørsmål og vi får til bra diskusjon.

— Hvordan er nivået på boka?

Tom: — Enkelte mer «herda» folk vil kanskje syns boka er overflatisk både her og der. Jeg mener nivået i boka passer bra for vanlig ungdom. Boka forklarer, og folka vil vite mer. Jeg har likevel mange detaljer å utsette på innholdet. På møte 1, om klasser, så sier boka f.eks. ikke noe om revisjonistenes syn på klasser og klassekamp. Hva skiller oss fra SU på dette punktet? Viktig. Det finnes flere slike mangler. Forfatterne har vel rasjonert bort sånne ting for å unngå mursteinsmøter. Møte 3, om utbygging, kan virke litt for sammenklemt. Ellers syns jeg møte 5, om tre verdener teorien er bra. Men det er vel på tide å kutte ut alle de flåsete klisjebemerk-

ningene som brukes der.

— Hvordan bruker dere boka?

Tom: — Vi er en sirkel med gymnasiaster. Vi har møte hver uke, det passer oss best. Den største svakheten mener vi er at boka har form som en tradisjonell lærebok. Den gjør lite for å forhindre at møtene blir «skoletimer». Jeg mener: Boka skulle inneholdt forslag til alternative møter. Vi har slått sammen møte 2 og 3, og møte 4 og 5. Mellom disse store møtene har vi lagt til ett møte om gymnaspolitikk, og ett om Palestina. Vi kjenner en som nylig har vært i Palestina og har ferske lysbilder og inntrykk — en mye bedre måte å lære på. Etter ett annet møte skal vi se noen filmer fra Kina. Vi har også planlagt å gå ut sammen etter neste møte.

Ellers har vi tenkt å bruke en lørdagsformiddag på Hjemmefrontmuseet i Oslo. Dette har vi blitt enige om i fellesskap, for på denne måten gjør vi politikk om fra noe kjedelig, virkelighetsfjernt til noe mer levende og aktuelt.

En oversikt over lysbildefrierier og filmer som er mulig å skaffe, opplegg for møter om forskjellige emner, — opplysninger om utstillinger, museer og litteratur for videre lesning, syns jeg RU sentralt eller i distriktene, bør lage og spre sammen med boka.

Jeg mener for øvrig at møtene skulle lagt opp til sang og spill på møtene. Ei god

HVORFOR SOSIALISME?

Studiebok
fra Rød Ungdom

vise kan ofte forklare bedre enn 20 sider tekst.

— Men boka er brukbar?

Tom: — Ja, jøss! Nå må folk få ut finger'n og se å bli med på sirkel. Boka gir i seg sjøl ei skikkelig innføring i Rød Ungdoms politikk og marxismen-leninismen. Den kan nok leses på lønnekammeret, men størst utbytte får du når du kan diskutere med andre. Hvis en bruker

Hvorfor sosialisme og prøver å bekjempe skole-stilen på møtene, garanterer jeg en interessant møteserie.

AJ.

HVORFOR SOSIALISME?
Studiebok fra Rød Ungdom.
Forlaget Oktober, Oslo 1979.
157 sider, pris kr. 35,—.

RØD UNGDOM PÅ GYMNASENE I OSLO: Reis støttearbeid for Eritrea!

Avstemninga om Operasjon Dagsverk 1979 på medlemsskolene i NGS viste at frigjøringskampen i Eritrea har stor støtte blant landets gymnasiaster. Forslaget om å la årets OD gå til Eritrea ble nest størst i uravstemninga med ca. 6000 stemmer.

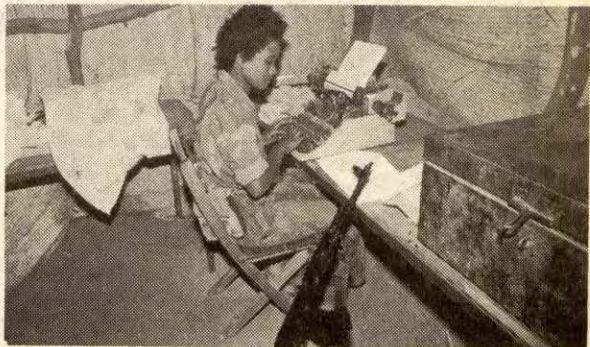
Etter at Sovjet og Cuba gjorde det mulig å starte den siste offensiven mot de eritreiske frigjøringsbevegelsenes områder, trenger frigjøringsbevegelsene mer støtte enn noen sinne. Særlig gjelder dette helsesektoren.

Rød Ungdom på gymnaset i Oslo mener at støttearbeidet til Eritrea må drives videre og intensiveres i tida som kommer. Tenk om de som stemte Eritrea i uravstemninga hver måned ga en femmer i støtte

til frigjøringsbevegelsen. Det ville bli omtrent 30 000 kroner i måneden! Dette er penger som vil være av enorm betydning for eritreerne.

Vi ser med glede at en rekke ungdomsorganisasjoner har gått sammen om en uttalelse til støtte for den eritreiske frigjøringskampen som er ledet av ELF og EPLF. Vi håper denne uttalelsen kan bli mer enn papir. Papir hjelper eritreerne lite.

Vi ønsker og håper at flest mulig blir med i aktivt solidaritetsarbeid i tida som kommer. Bli med i og dann Eritrea-grupper, samle inn penger og spre informasjon om frigjøringskampen i Eritrea. FRITR ERITEA! SOVJET OG CUBA UT AV AFRIKAS HORN!

Dobbeltnummer av Røde Garde 1. juni.

Neste Røde Garde blir det siste før sommerferien. Det kommer ut ca. 1. juni og blir et dobbeltnummer med stoff spesielt bereg-

na på ferietid, festivaler og badestranda. Innlegg må være redaksjonen i hende seinest 21. mai.

Red.

«ARTIUMSEKSTRA» om boring nord for 62°

12. januar 1976 lå 300 trålere fra hele Vestlandet utafor Stavanger, klar til å blokkere havna. De aksjonerte for å få full erstatning for tapte fiskeområder og tapte redskap i samband med oljevirksomheten i Nordsjøen.

I vår skal Stortinget avgjøre om det skal startes prøveboring etter olje også nord for 62. breddegrad. Fiskernes organisasjoner har sagt klart nei til dette.

I dette «artiumsekstra» skal vi ta for oss konflikten som vil bli mellom oljevirksomheten og fiskerinæringa dersom det nå settes i gang oljevirksomhet utafor Nord-Norge.

Det er særlig 4 måter oljevirksomheten vil være en alvorlig trusel mot fisket og livet i havet:

- Produksjonsplattformene vil fordrive fiskerne fra rike fiskebanker.
- Rutineutslipp og annen forurensning vil forsøple havbunnen og ødelegge redskap og fiskeyngel.
- Elendig beredskap og de særegne forhold i havet så langt nord vil skape katastrofale følger ved en ukontrollert utblåsing.
- Forurensningen vil gi langsiktige økologiske skadevirkninger på fisk og annet liv i havet.

Oljeboring utafor Nord-Norge har først og fremst konsekvenser for morgendagens generasjoner. Her far og datter i oljesølet på kysten av Frankrike etter Amoco-Cadizulykken.

Olje eller fisk?

Jager fiskerne og dreper fisken

Letingen kommer til å foregå i et område utafor kysten av Nord-Troms og Finnmark der noen av våre rikeste fiskebanker ligger. Oljevirksomheten vil stjele rike fangstområder og dermed arbeidsplasser fra fiskerne.

Ett eksempel er Fugløy-banken, en rik fiskebanke i det området som først vil bli undersøkt. En arbeidsgruppe som industridepartementet har nedsatt, regner med at det her vil bli plassert 4 eller 5 produksjonsplattformer. Med sikkerhetssoner vil 4 slike installasjoner ta opp hele 494 kvadratkilometer. Dette vil fortrenge fiskeplasser for 8–10 linebåter i høst og vintersesongen. Omregnet til arbeidsplasser for fiskere, lineegnere, og fiskeindustriarbeidere betyr dette at 260–340 arbeidsplasser går tapt på Fugløybanken.

BORING VED GYTEOMRÅDENE

Det området der prøveboringa skal foregå, er svært viktig for en rekke fiskeslag. Både yngel og voksen fisk av torsk og sild passerer her på veg til og fra gyte- og oppvekstområdene. For det første er det alltid stor grad av rutineutslipp i forbindelse med rengjøring, reparasjoner o.l. av oljeledninger som vil forurense havet. Dette alene er en alvorlig trusel mot fiskestammen. Dernest fø-

Skal dette bli et vanlig syn ved Nord-Norske strender? Død fisk i oljesøl

rer oljeutvinningen med seg også annen forurensning av havbunnen. Det er særlig rørledninger som ikke er dekket til, og dreiespon som blir liggende igjen på bunnen som ødelegger for fiskerne. Bl.a. blir trålpøsene ødelagt.

FANGSTENE I NORDSJØEN DRASTIGSK NED

«Olje-fisk-gruppen», nedsatt av Industriparte-

mentet la i 1978 bl.a. fram følgende materiale: I løpet av de siste fire årene er industritrålerne fangster i Nordsjøen redusert med mer enn 30 prosent fra 3,4 millioner hektoliter til 2,1 millioner hektoliter. Dette til tross for at antall trålere har økt og flåten er mer effektiv. Innstillinga sier selv: «Man regner med at fangstreduksjonen i stor grad skriver seg fra reduserte fangstmuligheter

«Blow-out» — dødsdommen for livet i havet

Beredskapen mot ukontrollerte oljeutslipp, «Blow-out» slik som skjedde under Bravoulykken, er i dag alt for dårlig til at det er forsvarlig å starte leting i nord. I nord er havet dypere, temperaturen lavere, bølgehøyden større og værforholdene vanskeligere og mer ustabile. Det har aldri før i verden vært boret etter olje under slike forhold som i havet utafor Troms og Finnmark. Ikke noe utstyr er utprøvd under slike forhold. F.eks. tåler ikke olje-lensene som i dag brukes ved utslipp mer enn 3 meter høye bølger, mens bølgehøyde på mye mer enn 3 meter er helt vanlig om høsten og vinteren i dette havområdet.

RISIKOEN FOR KATASTROFER STOR

Risikoen for katastrofer er mange ganger større enn i Nordsjøen der Bravoulykken skjedde. Og er først ulykken ute, vil oljen som lekker ut brytes sakte ned, spre seg over større områder, og det vil omtrent være umulig å begrense omfanget av ulykken, og det vil få følger for livet i havet vi knapt kan tenke oss.

Livet i havet er svært sårbart i nordlige farvann. Dette har sammenheng med den måten økosystemet er bygget opp på. De

hardere naturvilkårene, særlig den lave temperaturen, gjør at mye færre arter kan klare seg enn i sørlige farvann. Dette gjør at det gjerne er mange individer innafor hver art. Dermed vil økosystemet i nord avhenge av noen få viktige arter. Dersom f.eks. yngelen til en viktig fiskestamme ødelegges av oljesøl, vil dette føre til drastiske endringer innafor økosystemet. Disse forholdene gjør at vi kommer til å stå overfor helt ukjente forandringer i livet i havet dersom oljeboring med dets utslipp og forurensning nå starter opp utafor Nord-Norge.

PLANKTONET EKSTRA SÅRBART

Til nå har ofte massedød av fugl blitt trukket fram som eksempel på oljens ødeleggelse av naturen. Men forurensninga fra oljevirksomheten vil ramme livet i og ved havet på et mye mer grunnleggende felt. Grunnlaget for alt livet i havet er plankton. Planteplanktonet står for nesten hele havets primærproduksjon, og er svært sårbart overfor oljesøl. Plankton er særlig utsatt for skader fra oljeforurensning, fordi de følger vannmassenes bevegelser akkurat slik som oljen. Enkelte arter dør hvis oljemengden i havet overstiger 1 del pr. million. Noen arter reagerer også positivt på olje, men dette fører til oppblomstring av disse plankton på en slik måte at det går utover andre organismer og skaper ubalanse i økosystemet.

Kilder:
Stortingsmelding nr. 91-75/76
NIBR/SINTEF-rapporten
«Oljeblammen» Nr. 2/78
«Natur og Samfunn» nr. 1/79
«Energi», temanummer av «Skog og Mark»

ER ALLE ENIGE PÅ YRKESKOLENE?

Landsmøtet sett nedenifra

— Tor Kristian Jensen, Egge videregående i Steinkjer, hva betyr det nå at det bare er en organisasjon for yrkesskoleelevene?

— Skolen min har vært uorganisert i flere år. Vi har tatt opp organisering flere ganger, men det har vært så stor usikkerhet og forvirring at vi ikke har meldt oss inn i noe. Nå kan jeg dra tilbake til skolen og fortelle at det er blitt en organisasjon. Da er vi bare nødt til å melde oss inn. Det blir ikke noe problem.

— Vært på LM før?

— Ja, i '77. Men det i år er suverent i forhold. Da var det mye kranling med YES-folka som gikk over hue på meg. I år har folk tørt å komme fram med meningene sine. Landsmøtet er demokratisk. Vi vanlige deltakere har påvirket og forbedret YLIs politikk.

— Underskuddet fra YES?

— Eg har ikkje tatt ordet på talerstolen. Men det var den einaste tingen som kunne fått meg til å gjort det. Eg vart so rasande.

De har ikke brukt pengene til fordel for elevene. Og da må det har vært til egen fordel. Håper vi får mest mulig greie på den saka nå. Det viser hvilke interesser de folka har.

★

- En organisasjon for yrkesskoleelever. YES nedlagt og gått inn i YLI
- YLIs største landsmøte i historien med 250 delegater og observatører
- Enstemmig formannvalg
- Stort flertall for sentralstyrets forslag på ALLE områder.

Hva har skjedd på yrkesskolene? Vi spør nyvalgt formann i YLI — Bo Brekke.

For det første er det en bred bevegelse blant elevene som ønsker EN organisasjon. Splittelsesorganisasjonen YES har blitt isolert og tvunget inn i YLI.

Derneft har YLI fått oppslutning om sakene sine. F.eks. kampen for tidligere utbetaling av lån og stipend og mot Schönbergkomiteen og «felles grunnopplæring».

— Er «YES-kreftene» uten innflytelse på yrkesskolene?

— I dagens situasjon er de isolerte pga. splittelsesvirksomheten sin. Derfor tror jeg de valgte å ligge lavt i løypa på landsmøtet i år. Men vi skal ikke se bort fra at de kommer sterkere igjen innenfor YLI. Det viktigste for dem blir, tror jeg, å hindre at YLI forblir en kamporganisasjon.

— Du tror altså at YLI blir et nytt NGS?

— Det tror jeg ikke, forutsatt at elevene fortsatt forsvaret YLIs linje. De årene YLI har eksistert har bevist at en slik kamporganisasjon trengs. Vi må slåss for å bevare både yrkesskolene og YLI i den videregående skolen. Partipolitikken i NGS tror

jeg skader organisasjonen, og jeg tror ikke det er grunnlag for slike forhold i YLI.

— Hva vil du oppfordre elever som ønsker å styrke YLI til å gjøre i vår?

— Få skoler innmeldt i

YLI. Den fine stemninga som var på landsmøtet må bli fulgt opp. Alle som har sittet på gjerdet og vaklet er det nå på tide å få ned og inn. Og det skjer ikke av seg selv. Noen må ta initiativet. Du?

YES-fraksjonen i innbitt rådslagning i hjørnet av landsmotesalen

Bo Brekke (til venstre) ble enstemmig valgt til ny formann

Svindel?

«Tjuveri fra medlemmene»

«Tjuveri fra medlemmene! YES-formannen må stilles personlig ansvarlig.» Det falt harde ord da YLIs landsmøte fikk vite at de måtte overta et underskudd på 14 000 kroner fra YES.

Det har vært sagt fra YES at YLI skulle få overta et overskudd på 20–30 000 kroner. Pr. 12. mars var de 14 000 i underskudd. Fullt klar over dette bevilga YES-lederne seg sjøl hotellopphold (først på Savoy, deretter på SAS) under YLI-landsmøtet, mens YLI-delegatene og de menige YES-delegatene bodde på ungdomsherberge og i gymsaler!

I oktober måtte YES ta opp et lån i Andresens bank på 60 000 kroner. Likevel

fortsatte de med 50–75 kroner døgnet i kostgodtgjørelse når de var ute og reiste for organisasjonen. På sentralstyremøter gikk de ut og spiste for organisasjonens regning. Møtene ble holdt på hoteller. YES brukte 107 000 kr. til å besøke 60 skoler, mens YLI hadde brukt 68 000 til å besøke 120 skoler. Dessuten ble visstnok YES-formannen frastjålet over 9000 kr. fra en ulåst koffert i et ulåst hotellrom.

Landsmøtet (både YES-

og YLI-folk) reagerte skarpt på dette og vedtok at sentralstyret skulle undersøke saken og søke hjelp fra jurister.

Resultatet av denne kritikken var at Tallak Skogland (kjent medlem av Moderat Ungdom) innkalte YES til nytt møte etter at YLI-landsmøtet var slutt. Verken YLI-formannen eller Unge Høyreavisen Ekstra slapp inn på møtet på Ansgar Hotell. Tallak Skogland og formannen i YES, Tony Bjørnsen, ville at uravstemning eller allmøter på alle YES-skolene skulle avgjøre framtida til YES, uten nytt landsmøte, som lovene krever. De var livende redde for at YLI skulle få gjennomgå regnskapene deres. Dette forslaget ble nedstemt med åtte mot fem stemmer — på historias siste YES-møte.

Nytt syn på karakterer

Unge Høyres kampanje for karakterer har fått sitt første alvorlige nedslag. På YLIs landsmøte fikk forslaget som roste karakterbruk bare 22 stemmer. Landsmøtet så det som viktig å fortsette karakterdiskusjonen i året som kommer. Forslaget som ble vedtatt gikk ikke prinsipielt imot karakterer, men gikk inn for en kraftig nedtrapping av karaktersystemet på yrkesskolen.

— Karakterene i teori-fag, unntatt yrkesteori bort. Teorifag som matematikk og fysikk skal på yrkesskolen gi det nødvendige teoretiske grunnlaget for å klare yrkesteorien. Det er helt idiotisk at elever kan stryke i slike fag — og dermed nektes læreplass — når de klarer seg i yrkesteori og praksis. Det kan også lett gjøre skolen

mer teoretisk enn nødvendig.

— I yrkesteori og praksis gis bestått/ikke bestått. Slik er det alt i dag til fagprøven. Og seinere i arbeidslivet, ved spesialkurs, sertifikater og lignende gies også bare bestått/ikke bestått.

— For opptak til 2. og 3. klasse der det er plassman-gel brukes tallkrakterer i

yrkesteori og praksis. YLI skal arbeide for at det blir nok videregående elevplasser, men så lenge det ikke er det fant ikke landsmøtet noe bedre alternativ enn å bruke tallkarakterer.

— Landsmøtet tok ikke opp karaktersetting på andre linjer, som f.eks. almenfaglig eller handel og kontor.

Disse standpunktene er forskjellige fra Rød Ungdoms syn på karakterer. Alikevel oppfordrer vi alle til å studere landsmøtevedtaket nøye. Vedtaket legger opp en jordnær politikk som er i stand til å demme opp for det evindelige «det finnes ikke noe alternativ» pratet.

På landsmøtet var det også mange som gikk imot alle former for karaktersetting.

G.

FRAM MED BØSSENE!

Klaus Jervell er elev ved Gerhard Schønings skole i Trondheim og en av initiativtakerne til innsamlingsaksjonen til Eritrea.

En gruppe gymnasiaster legger nå opp til en innsamlingsaksjon ved norske gymnas til frigjøringsbevegelsene i Eritrea. Innsamlingen skal foregå blant gymnasiastene fra slutten av april og avsluttes med en aksjonsuke i midten av november. Aksjonen bygger på det prosjektet til Operasjon Dagsverk som fikk nest flest stemmer til NGS's landsmøte. Innsamlingen skal foregå i samarbeid med Kirkens Nødhjelp, og midlene deles likt på ELF og EPLFs skole- og helsearbeid i de frigjorte områdene.

— Klaus Jervell, medlem av initiativkomiteen i Trøndelag for OD-79 til Eritrea — hvorfor går dere nå inn for dette prosjektet?

— Fordi vi mener at situasjonen for frigjøringsbevegelsene og folket i Eritrea er såpass alvorlig at

innsamlingene som allerede er i gang må fortsette og intensiveres.

— Skal dette oppfattes som et alternativ, en konkurrent, til Operasjon Dagsverk til Jamaica som vant flertall på landsmøtet?

— Nei, vi stiller oss nøytrale til Jamaica-prosjektet, og innsamlingen til Eritrea er ikke lagt opp som Operasjon Dagsverk. Ved uravstemninga fikk Eritrea-prosjektet 6000 stemmer, men altså ikke flertall. Representanter for initiativkomiteene for Eritrea fra Oslo, Hordaland og Trøndelag gikk derfor ut blant landsmøtedelegatene og oppfordra til en uavhengig innsamling til Eritrea. Dette samla 90 underskrifter — bl.a. fra folk fra AUF, Sosialistisk Ungdom, Rød Ungdom og Kristelig Folkepartis Ungdom.

— Hvordan skal innsamlingsaksjonen legges opp?

— Vi starter med et planleggingsmøte i helga 28.—29. april. Vi kan tenke oss

at det dannes fylkeskomiteer og lokale skolegrupper. Det blir vel en del stands ute, men hovedinnretninga går på at gymnasiastene sjøl skal yte bidrag. Det kan også bli korte studierisikler for dem som har behov for å få vite mer om Eritrea. Det vil bli laget et studieopplegg og en støttefemmer før sommeren. Innsamlingsaksjonen avsluttes så med en aksjonsuke 12.—19. november, sier Jervell, som er elev ved Gerhard Schønings skole i Trondheim.

Adressa til aksjonen er: Eritrea-aksjonen 79 Postboks 7141 Homansbyen OSLO 3. Postgiro 2 34 41 35.

L.

Eritreafronten — en splittelsesorganisasjon

De to frigjøringsbevegelsene i Eritrea har samarbeidet mer og mer siden enhetsavtalen i 1977. I det siste har de gitt ut ei felles avis «Enhets» og oppretta felles militær ledelse m.m. Begge frontene slår fast at enheten er en absolutt nødvendighet skal de seire over Etiopia og Sovjet.

fronten på gymnaset (uten særlig hell). Samtidig sitter SU på møter med de andre ungdomsorganisasjonene og sier at de ikke har noe som helst med den nye organisasjonen å gjøre og at det hele er beklagelig.

Hva mener egentlig SU? Holder de fast ved landsmøtevedtaket sitt om å støtte begge frigjøringsbevegelsene — eller mener de nå at den ene er så mye bedre enn den andre? Hva vil de gjøre for å forhindre en ny solidaritetsorganisasjon? Vi venter spent på svar.

HOLD FAST VED ENHET!

Uansett må alle ærlige Eritrea-venner holde fast på støtten til begge frigjøringsbevegelsene og avvise sånne splittelsesopplegg. Vi håper at gymnasiastenes aksjon for et prosjekt i de frigjorte områdene går som planlagt uten innblanding fra den ene eller den andre. Elevaksjonen har brei støtte fra AUF'ere, Kr.F.U.'ere, Rød Ungdom og SU'ere — og framfor alt en masse Eritrea-aktivister på skolene. Her er det grunnlag for et konkret støttearbeid som samler elevene — uansett hvilke krumspring SU-ledelsen finner på.

Mim.

SUs ROLLE

Det mest interessante er Sosialistisk Ungdoms rolle. Sentrale SU'ere er med i den nye organisasjonen. En kjent SU'er var i Tromsø ei hel uke i slutten av mars og prøvde å danne ei lokalgruppe av Eritrea-

KLASSEJUSTIS I USA

PATTY, storborgerdatter:

fri etter 2 år

LOLITA, frihetskjemper:

25 år bak murene

Patty Hearst og Lolita Lebron. To kvinner med ett felles: De har begge blitt dømt av USAs domstoler for væpna aktiviteter. Her slutter likheten. Hearst blei satt fri etter knappe 23 måneder i fengsel. Lebron har vært holdt bak lås og slå i 25 år! Hva er årsaka til denne enorme forskjellsbehandlingen?

USA er et klassesystem. Hearst kommer fra herskerklassen, storborgerkapet. Lebron tilhører en undertrykt nasjonal minoritet og sloss mot den herskende klassen i USA.

HJEM TIL CHAMPAGNE

Pattys pappa eier et avisimperium og er mangemillionær. Patty rana noen banker og sprengte noen bomber. Blei dømt til 7 års fengsel for bankran. Advokaten hennes, F. Lee Bailey, avslørte at hun overfor ham hadde innrømmet medvirkning i forbrytelser «langt mer alvorlige enn dem hun var anklaget for».

Med folk som John Wayne og Ronald Reagan i spissen, blei det dratt i gang en kampanje for å få omgjort dommen. «Patty hadde lidd nok», mente de. Carter benåda henne, og Patricia Hearst kunne dra hjem til egg og champagne i foreldrenes residens i San Francisco i februar i år. Knappe 23 måneder hadde hun sona, stakkars.

LOLITA — PORTUERIKANER

Lolita Lebron kommer fra Puerto Rico, en liten øy-nasjon brutalt undertrykt og utbytta av USA-imperialismen. 30. oktober

1950 reiste øyfolket seg mot de utenlandske undertrykkerne. Jayuya-opprøret, oppkalt etter byen der det starta, blei knust i blod av USA-tropper etter fem dager.

5. mars 1954 storma fire puertoricane inn i den amerikanske kongressen i Washington DC. Det kom til skyting, og fem kongressmenn blei såra. Aksjonen var en demonstrasjon for Puerto Ricos uavhengighet og et forsøk på å stoppe USA-imperialistenes planer om å innlemme øya i et «samveldet». For dette blei hver av patriotene dømt til 75 års fengsel! Blant dem var Lolita Lebron.

25 ÅR I FENGSEL I «FRIHETENS UTPOST»

Fire puertoricane har sittet inne i mer enn 25 år i USA-fengsler. De er de lengst holdte politiske fanger på den vestlige halvku- le. — Og president Carter våger å snakke om «menneskerettigheter»!

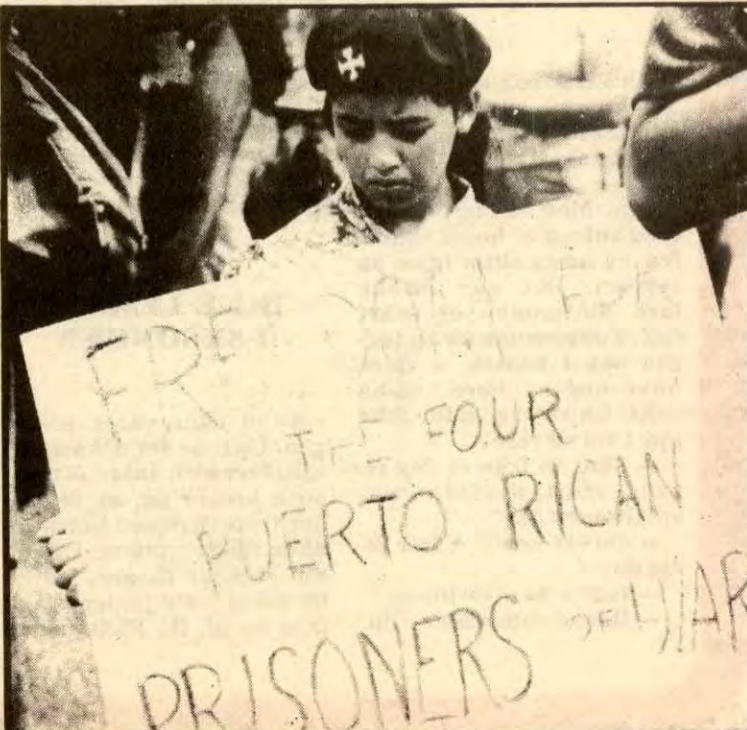
Sammenlikning av tilfellene Patty Hearst og Lolita Lebron gir oss et ypperlig eksempel på klasseskille-

Fra paraden 12. juni (Puerto Rico-dagen) i New York i fjor (The Call).

ret, den nasjonale undertrykkinga og rettsløsheten i «frihetens utpost», USA.

»Frihet for de fire puertoricanske krigsfangene» lyder denne parola fra en demonstrasjon i Washington DC i fjor sommer (The Call).

TORSKETUNGE

Mellom fem og åtte millioner torskehoder blir hver sesong tørket og malt til fiske-mel under Lofotfisket. Men før hodene blir buntet sammen og hengt på hjell, har en stor del av dem vært under behandling av ivrige guttehoder. Over hele Lofoten finner man dem, tunge-skjærerne.

En SAMFOTO-reportasje

Hvert år blir det fanget ca. 20–40 000 tonn torsk og skrei i Lofoten. SKREI kalles den kjønnsmodne torken som trekker sørover fra Barentshavet til norskekysten for å gyte.

Det er en årelang tradisjon dette at det er ungene som får skjære torsketunger, som altså går til menneskeføde i stedet for å ende som dyrefôr. Torsketunger er nemlig en utsøkt delikatesse, som man må betale 15 – 30 kr. kiloet for i fiskebutikkene.

Vi traff tungeskjærer Eirik Blom, 13 år, på fiskebruket til L. Bergs Sønner i Svølvær. En båt hadde nettopp levert fangsten, og fiskerne kastet torsk-hodene til side etter hvert som de sløyde fisken.

SIKRERE ENN EN KIRURG

Og Eirik har det travelt. Med raske hender griper han torsk hodet, plasserer det på en stålspiss slik at spissen stikker gjennom tunga. Med et eneste snitt med kniven er hodet skåret fra, og tunga sitter igjen på spissen. Det går utrolig fort. Stålspissen er snart full. Tungene tas av og legges opp i kassen – flere torskehoder, flere raske snitt. En kirurg hadde ikke gjort det sikrere!

– Skal du ikke ta deg en pause snart, så vi får snakket litt med deg?

– Du får ventj. Æ har ikkje tia.

– Kan vi ta noen bilder?

– Bærre fotografer du,

sier han og jobber ufor-trødent videre. Det er iver over arbeidet hans. I orange oljehyr tilsølt av fiskeblod og med lua langt ned i øynene har han snart gjort unna et titalls torskehoder.

– Ka va det du villj? spør han etter en stund og slår floke for å varme seg. Det er en kald dag i midten av mars.

TJENTE TIL SYKKEL PÅ TO DAGER!

Han hadde tjent til sykkel på to dagers jobbing, fortalte han, men da hadde han holdt på fra etter skoletid til seint på kveld. Vanligvis ble det 20–30 kg på en ettermiddag, avhengig av hvor mange båter som kom inn og hvor mye fisk de hadde fått. Før i tida fikk ungene stykkpris, 5 øre pr. tunge, nå operer man med kilopris, 5 kr. pr. kg. (Det går omtrent 15–20 tunger på et kilo.) Så Eirik var bra fornøyd med for-tjenesten. Nå sparte han til elektrisk gitar.

IKKE LEKSER I SESONGEN

8–10 uker varer sesongen. Ungene ser det som en kjærkommen måte å tjene noen kroner på, og de holder tradisjonene i hevd. De aller fleste guttene i Lofoten skjærer tunger, før eller siden, men jentene så vi ikke no til. Og Eirik hadde

ikke hørt om noen jenter som skar tunger, han heller.

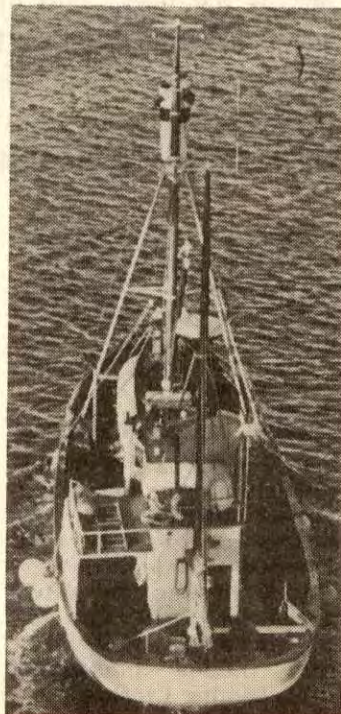
På fiskebrukene har guttene sine faste plasser, slik at det sjelden oppstår krangel om hvem som har førsteretten til torsk-hodene. Og de jobber gjerne hver eneste dag dersom tilgangen på fisk er stor.

– Enn skolen, spør vi, – går ikke dette ut over leksene?

Neida, lærerne og skolen tar hensyn til guttenes jobbing. Nesten ikke lekser i fiskesesongen.

Til slutt spør vi om Eirik liker torsketunger selv.

– Nei, æsj, æ et da ikkje sånt som annjer har hatt i kjæften! ler han og går løs på en ny haug torskehoder.

Over:

Eirik er 13 år og har tjent til sykkel på 2 dagers jobbing.

Øverst til høyre: Svølvær er et travelt sted under lofotfiske. Pliellet i bakgrunnen heter Svølvægeita.

Til høyre: 20–30 kg torsketunger kan en klare på en ettermiddag.

Få det fram!

Har du noe du gjerne vil si, men vet ikke helt hvordan du skal uttrykke deg? Start teater, da vel! Vi var innom på Arkitekthøyskolen en kveld og snakka med en av Oslos amatørteatergrupper, Piratteatret. En gjeng på 13 stykker som sikkert mange kjenner igjen fra stykket «Klart at allting kan forandre seg». De besøkte så å si alle ungdomskubbene i Oslo og omegn med stykket. Vel, vi lurte på hva som trengs for å starte amatørteater? Og svaret kom: en del folk og en brukbar tekst.

Begge bildene er fra Piratteaterets siste stykke: »Klart allting kan forandre seg.»

— Det finnes ikke noe særlig sentralt stoff man kan gå og låne hvis man vil begynne med teater. Det er ikke lett å få tak på noe dagsaktuelt. Vi har alltid laga vårt sjøl og låner det gjerne ut til andre.

BEGYNN ENKELT

— Første bud må være at man begynner med noe lite og lett. Det lønner seg nesten alltid å begynne med en revy eller lignende hvis man ikke har erfaring.

TEATER, IKKE BARE POLITIKK

— Det andre er at det er viktig å drive teater, ikke bare politikk. Det hjelper ikke hvor sant og viktig det er hvis din eneste tanke er å få fram ditt politiske syn. Dessuten er det viktig å ha kjennskap til verden rundt deg.

Piratteatret har sørga for å få kjennskap til det rundt seg ved å diskutere med publikum etter forestillingene sine. Oppfordre folk til å fortelle hva de syntes var bra og hva som

ikke stemte med virkeligheten. De oppretter som regel også referansegrupper som til enhver tid kritiserer deres stykker. De understreker at det ikke må glemmes at det er påkrevd med en god instruktør.

PÅ UNGDOMMENS PREMISSER

— Hvordan har dere greid å få så positiv respons på stykkene deres?

— Vi spiller jo stort sett for ungdom og på deres premisser. For mange er den slags teater det enestr slag de opplever, det er viktig at de kjenner seg igjen. Vi spiller for eksempel nesten aldri med kostymer, men i de klærne folk vanligvis går i. Vi prøver å finne ut hvordan folk snakker, hva slags tone de legger an. Det er et viktig poeng for at de skal se at det faktisk er dem sjøl de ser.

I «Klart at allting kan forandres» som handla om kjønnsroller, fikk ungdommen se at det er flere enn de sjøl som strever i forholdet gutt/jente. At det er fle-

re som er redd for hva gutta sier om dama du er sammen med.

OM POLITIVOLD

— Hva med det nye stykket?

— Det handler om politivold. Da vi dro rundt med det andre stykket, møtte vi veldig mange som var opptatt av politivold og mange som sjøl hadde opplevd det på kroppen. Vi prata med ideer og fortalte historier om hvordan det hele egentlig er. Uten god kontakt med ungdommen hadde vi aldri klart å lage stykkene våre. Så var det jo det som skjedde i Slottsparken da. Politivold er en viktig tendens ved samfunnsutviklinga. Det gjør at det er viktig for oss å lage et stykke om det. Det vil være ferdig i midten av mai og vil bli framført på ungdomsklubber. Men vi vil også prøve på andre offentlige forestillinger å la Tramteatret.

— Hva slags teater er dere egentlig?

— Vi er et frittstående teater i motsetning til de vanlige institusjonsteatrene. Det betyr at vi bestemmer sjøl.

— Dere har faktisk fått økonomisk støtte fra kommunen. Hvordan får slike grupper det?

— For vår del gjaldt det at vi hadde gode resultater å vise til, pluss kontinuitet. En liten oppfordring til slutt: Hjelp Piratteatret med det nye stykket! Ta kontakt med Piratteatret, c/o Ulf Breistrand, Knud Graahs gt. 8, Oslo 4. Tlf. 22 84 75.

Vi har fått vite at det finnes et Amatørteatersenter, Trafo, Ensjevn., Oslo 6. De kan tilby øvingslokaler, dramarom, malerom, teknisk utstyr, kostymer og av manus: 250 forskjellige titler. Medlemsgrupper må betale 15 kr. gangen de andre 50 kr. gangen. Det koster 125 kroner året å være medlem.

Så da er det bare å gå i gang. Få det fram!

Begivenhetsrik pakketur til Paris

Øyenvitne til vanvittig aksjon fra terrorpurken!

Ei ferieuke i Paris på seinvinteren kan by på så mangt. Det vi visste om før vi dro, de store severdighetene — Eiffeltårnet, Pompidou-sentret, Louvre, Notre Dame ... I Louvre får du på noen timer en kort introduksjon i kunst og kultur fra de mange tusen-årgamle egyptiske hieroglyffene til malere fra vårt århundre. Og nattelivet i Paris, da — her stenger i hvert fall ikke restauranter og diskoteker klokka tolv!

Men Paris byr også på overraskelser. Eller hva sier du om å dumpe bort i en fest for over 500 franske baskere? Eller stålarbeidere som okkuperer Notre Dame-kirka og samler 100 000 i en demonstrasjon som terrorpurken angrep med gassgranater og koller?

Jern- og stålarbeidere fra hele Frankrike var oppfordra til å dra til Paris 23. mars for å vise styrke. Om ettermiddagen skulle det arrangeres en kjempe-demonstrasjon. En forsmak på hva som skulle komme fikk vi tidlig på formiddagen da vi passerte den 800 år gamle helligdommen Notre Dame. Oppe i tårnet hang transpa-renter med krav om kortere

arbeidstid og høyere lønn!

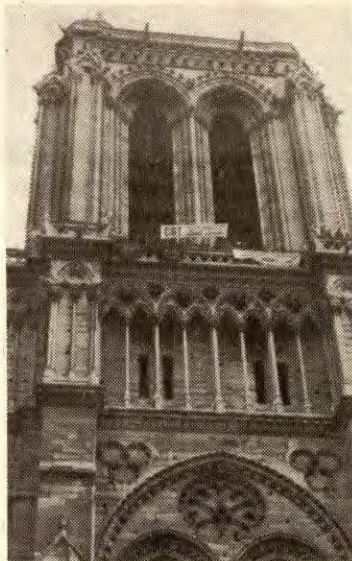
Vi tenkte at dette måtte være helligbrøde av virkelig klasse og at det måtte føre til bråk, men der gikk vi fem på. Den revisjonistdominerte fagforeninga CGT er mektig, og okkupasjonen av Notre Dame skulle være et symbol på at «i dag har vi makta i byen». Et politian-grep på denne markeringa ville rett og slett vært for provoserende.

Arbeiderne i tårnet tok til og med rollen til «ringeren i

Notre Dame» for å markere at dette var dagen for arbeiderdemonstrasjoner og ikke kirkelige høytidelig-heter!

ALVORLIGSTE GATEKAMPER SIDEN MAI -68

Nær 100 000 deltok i demonstrasjonen som stålarbeiderne arrangerte mot nedleggning av arbeidsplasser, for høyere lønn og 35 timers uke. Denne fredelige og disiplinerte markeringa viste seg å ende i de alvorligste gatekampene siden mai -68. Før demonstrasjonen rakk fram til møteplassen der toget skulle avsluttes, klarte noen hundre provokatører å sabotere hele møtet. Kledd i fillete klær, skjert foran ansiktet og utstyrt med motorsykelhjelmer og batonger, gikk de amok og begynte å knuse alle rutene på butikkene langs fortauet. Flere hundre opprørspoliti fra det berykta CRS stod med henda i fanget og så fortausrestauranger og supermarkeder bli ram-

Over: Okkupasjonen av Notre Dame og et parfymeri som blei plyndra etter stålarbeidernes demonstrasjon. Under: Fra kunstnerkvarteret Montmartre.

ponert og delvis påtent!

SIVILT POLITI SOM PROVOKATØRER

Det var åpenbart for oss som befant oss akkurat der det hele starta at provokasjonene var satt i gang for å ødelegge demonstrasjonen. Purken forstod selvfølgelig også dette — og nettopp det viste seg å være grunnen til at de ikke løfta en finger. Blant provokatørene hadde politiet faktisk plassert sine folk — sivilkledd politifolk med batong og motorsykelhjelmer på parti med bøgen som knuste hver lita glassrute de kom over som et ledd i provokasjonene mot stålarbeiderne! I bortimot ti minutter sto CRS stille som i grava før de trådte i aksjon.

Ikke for å ta provokatørene, men stålarbeiderne! Som på signal regna det gassgranater som trengte demonstrantene ut i sidegatene. Nå var politiets opplegg helt klart: Provokasjonene blei brukt som et påskudd til å ødelegge arbeidernes markering. Etter to og en halv time hadde CRS rydda gata, et utall biler var påtent og eksplodert, over hundre butikker var rampontert og plyndra, og et ukjent antall folk slått ned av terrorpurken. «Hitler opp ad dage,» sa noen norske venner av oss som hadde sett politiets aksjon. Fire norske stemmer var da også med da stålarbeiderne slo tilbake med: «Fascistpurk — ned, ned, ned!»

Kjøp L'Humanite Rouge! De franske marxist-

På fest med 500 baskere

Det fins kvelder da en føler en har fått alt. En sånn kveld og natt opplevde vi på vår første utflukt i Paris. Billig kinesisk middag, en typisk fransk bar og «privat» freakifest. Den første kvelden i Paris var såvisst ikke fattig på nye opplevelser, men det største stod igjen. Glade og fornøyde vandra vi hjemover mot hotellet vårt i halv trettida. På stotrete fransk (skolefransken er bare ræva!) spurte vi etter et sted å få en siste øl. Og så havna vi på baskerfest! En fest til ære for det frie Baskerland og for vennskapet med andre nasjoner! Gang på gang i tre timer til ende blei vi forklart: Vi er ikke franskmenn, ikke spanjoler — vi er baskere. Til gjengjeld for den overveldende gjestfriheten vi blei vist, måtte vi dra i gang noen norske folkeviser. Kjerringa med staven, Per Spellmann ... og

selvfølgelig Den internasjonale brigades sang!

For smak på vår i Paris

Dagen da vi skulle dra hjem, varmet sola godt, og vi skjønte hvorfor våren i Paris er sagnomsust. En fortausrestaurant i studentkvarteret der maiopprøret i 1968 starta, med vin og gresk mat, blei en opplevelse for tre av oss — fjerdemann har nok delte minner. Med de elendige franskkunnskapene vi er i besittelse av, hadde trioer nemlig vett på å peke ut det kjøttspiddet vi ville ha for kelneren. Sistemann hadde imidlertid funnet ut at «brochette» på meny-seddelen betydde spidd, og bestilte verdensvant på fransk i tonen «dette kan jeg». Bare ansiktsuttrykket hans da fire små, kokte reker på et spidd seila inn på en tallerken, var verdtpenga for middagen!

Som på signal regna det gassgranater som trengte demonstrantene ut i sidegatene. «Hitler opp ad dage,» sa noen norske venner av oss som hadde sett politiets aksjon.

JORDA RUNDT

Galskap

13. januar blei to sovjetiske ungdomar arresterte på undergrunnsbanen i Moskva. Dei var skuldige i å ha ropa okkupasord om det sovjetiske kommunistpartiet! Til all ulukke satt det på same trikk og ein KGB-oberst.

Dovnstolen har kravd dei to underkasta psykiatrisk undersøking. Dei må jo vere galne.

Ver ikkje redd for usemje

«Dei fire moderniserings-gane vil med naudsyn bli følgd av ei styrking av det politiske demokratiet.» «Det at folket vager å seie kva dei meiner om partiet og statstilhøve og kjem med kritikk og framlegg, syner den djupe politiske entusiasmen og normaliseringa av det demokratiske livet til landet. Det er ein bra ting, ikkje nokon darleg ting.» «Eit statsberande revolusjonært parti bør ikkje frykte meiningar av fleire slag, for dei er av stor nytte. Det som verkeleg er å frykte, er om det ikkje vil høyre royster som er uvinne. Det at folket tør seie ifrå og har lov til å gjere det, demonstrerer styrken og tilliten var. Frykt for at folket syngr ut, er eigentleg eit teikn på veikskap og svekkja nerver.» (Leiartikkel i Folkets Dagblad, sitert fra Beijing Review nr. 9/79).

Arvesynd

er et juridisk begrep i Sovjet i dag, i denne «hele folkets stat» (Sovjets forfatning, art. 1, kap. 1). Georgij Vins soner en straff på fem års fangeleir og fem års forvisning. Forbrytelsen var religiøs aktivitet. Det er her arvesynd kommer til som et klargjørende element. Den eldste sønnen til Vins blir dermed nekta adgang til universitetet og får ikke arbeid. De fleste tror vel at dette i seg sjøl er straff nok for sin fars synd. Men dengang ei. Sønnen blir i neste omgang dømt til ett års fengsel for «dagdriveri»! Logisk, ikke sant? Spørsmålet sovjetiske jurister nå strides om, er i hvor mange slektsledd arvesynd skal komme til sin anvendelse.

Vi venter i spenning på det vitenskapelige banebrytende resultat av denne virksomheten ...

Demokratisk Kampuchea LEVER - og kjemper!

Zeri i Popullit heter orga-
net til Arbeidets Parti i
Albania. Tulligere var det
ei avis som stille seg på
de undertrykte side, støt-
ta de kinesiske kommuni-
stene og den tredje ver-
dens kamp mot super-
maktene. I dag er avisa et
redskap for APA-
ledelsens utfall mot Kina
og bortforklaring av Sov-
jets rolle i verden. Bare
hør hva avisa skriver
21. februar i år: «I Cam-
bodia har folket, kommu-
nistene og de cambodian-
ske patriotene reist seg
mot Pol Pots barbarske
regjering, som ikke var
annet enn ei gruppe
provokatorer i det
imperialistiske borger-
skapetets tjeneste, særlig
de kinesiske revisjo-
nistene... Etter vår me-
ning var folket og patrio-
tene i Cambodia heller
trage til å velte denne
klikken som var fullsten-
dig bundet til Peking og i
dens tjeneste.»

«... Men spørsmålet må
stilles; hvorfor har de
kinesiske imperialistene
angivelig rett til å for-
svare den barbariske og
fascistiske gruppa til Pol
Pot, mens Vietnam ikke
har rett til å støtte de
revolusjonære og folket i
Cambodia i å bygge et
fritt, uavhengig og suve-
rent land...» (!) Albania
er det eneste landet uta-
for Sovjets innflytelse
som har støtta Vietnams
invasjon i okkupasjon
av Demokratisk Kampu-
chea. En foreteelse som
vekker avsky og som gir
en forsmak på APA-
ledelsens framtidig funk-
sjon som Moskvas ekko.

To soldater fra den revolusjonære hæren.

Statsminister Pol Pot leder frihetskampen fra baser i Demokratisk kampuchea Kampuchea. Her på besøk i Korea 1977.

— Okkupasjonssozialistene har jubla for tidlig. Dette kan vi trygt slå fast i dag, flere måneder etter Phnom Penhs fall. Den lovlige regjeringa, leda av statsminister Pol Pot, har full kontroll over landsbygda i Kampuchea. De vietnamesiske okkupantene forskanser seg i byene og bak kanoner langs hovedveiene.

— Okkupasjons hæren har plumpa rett ut i folkekrigens hengemyr. I dag står den nedi til knes, og synker langsomt djupere.

Demokratisk Kampuchea og regjeringa til statsminister Pol Pot blei arrogant karakterisert som «korthuset som falt sammen» av SV-avisa Ny Tid. Det har vist seg at dette «korthuset» både er fleksibelt som gummi og solid som en betongbunkers.

FRANSK JOURNALIST PÅ FOTTUR

I tida 28. januar—10. februar i år tok en fransk journalist, Denis Reichle, en fottur på flere hundre kilometer inn i Kampuchea. Beretninga hans blei trykt i Der Spiegel nr. 10 og 11. Ruta er tegna inn på Der Spiegels kart som vi gjengir her. Hele det området han gikk gjennom, var kontrollert av den lovlige regjeringa og dens revolusjonære hær. Landsbybefolkninga var i fullt arbeid, og livet arta seg stort sett som før den vietnamesiske invasjonen. Reichle blei godt mottatt av khmeregne og de lokale myndighetene, og fikk både drikke, egg, ris og rikelig med grønnsaker.

Denis Reichle (med suppebolle)

4000 PÅ MASSEMØTE

På en «sightseeingtur» gjennom det fire Kampuchea så Reichle en mengde enheter fra regjeringshæren. Han anslo at ca. 15 000 regjeringssoldater, væpna med AK-47 automatgeværer, B-40 panservernrakettkastere og 60 mm bombekastere befant seg i området. Den franske journalisten var til stede på et politisk massemøte i Sisophon-distriktet der over 4000 tok del. Han blei tatt med til første linje i regjeringsstyrkenes jernring rundt en okkupert by.

Reichle er negativt innstilt til Pol Pots regjering. Allikevel bekrefter beretninga hans at vietnameserne er isolerte i de tomme byene og langs visse riksveier. Dette minner om USAs og Lon Nols-quislingenes stilling like før frigjøringa i 1975.

QUISLINGER I MOTVIND

Quislingstyret til Heng Samrin står oppe i store vanskeligheter. I en rapport de offentliggjorde 14. mars, må de innrømme

at den lovlige regjeringa har kontroll over deler av landet. Levestandarden til befolkninga i de okkuperte områdene har blitt drastisk

senka. Men det største problemet er ifølge quislingstyret «mangel på kvalifiserte ledere med den rette motiveirng». Folk vil ikke gå i quislingenes tjeneste!

VIETNAMESISKE TAP – KAMPUCHEANSK FRAMGANG

Patriotene har store framganger i kampene, og har flere ganger frigjort viktige byer. Havnebyen Kompong Som har vært og er et aktivt kampområde. 12. mars gikk Den revolusjonære hæren til angrep på jernbanestasjonen i denne byen. Dagen før blei Krang Leav nær flyplassen ved Kompong Chnang angrepet.

Bissac-elva, som går gjennom Kandal-provinsen sørvest for Phnom Penh, er under regjeringas kontroll fra den vietnamesiske

grensa til 15 km fra Phnom Penh. 17. mars blei Kompong Speu, 40 km vest for Phnom Penh, frigjort.

LANGVARIG FOLKEKRIG

Kampucheanernes operasjoner blir koordinert og direkte leda av Pol Pots regjering, som oppholder seg i de frie områdene. Regjeringa til Pol Pot blir regna som den eneste lovlige av flertallet av verdens nasjoner og land. Bare Sovjetunionen og dens mest lydige nikkedokke-regimer anerkjenner Heng Samrin-quislingene.

Som vi ser, er mulighetene store for det kjempende khmer-folket. Men vi kan ikke vente oss noen snarlig seier. Kampuchea slåss mot verdens største og mest aggressive supermakt. Regjeringa regner

Khmerbønder på vei til rismarkene, men geværet er aldri langt unna.

Rød Ungdom inviterer til

SOMMERLEIR

Sommerleir er noe for seg sjøl. To ord faller meg inn: Lære og kameratskap.

Vi går grundig til verks rundt to hovedemner, i år Kina og valgkampen. Mange stiller store spørsmål rundt utviklinga i Kina den siste tida. Er landet i ferd med å forlate de sosialistiske idealene? (Se debatt om Kina på side 14 i dette Røde Garde.)

Rød Valgallianse stiller til valg i store deler av landet i høst. Er det noen vits å stille til valg? Hvilke saker skal RV fremme i valgkampen? Skal vi være mot karakterer? Hvordan skal da opptaket til høyere utdanning skje? Hvor skal industrien få kraft fra hvis vi går mot all kraftutbygging?

Gjennom innledning, gruppediskusjoner, oppsummering i plenum, vil vi lære mye nytt om disse emnene, og uenigheter vil bli diskutert så fillene fyker. På seminarer kan du diskutere emner du er spesielt interessert i, som kulturpolitikk, natur- og miljøvern, samlivsspørsmål o.l. I gruppa di og på veggavisene får du del i andre ungdommers erfaringer.

Leiren er inndelt i grupper, og noen grupper utgjør en brigade. I gruppa og brigaden foregår det meste av leirlivet. Vi spiser sammen, drar sammen for å bade og drive idrett, spiller og synger om kveldene, lager kultur i fellesskap. Folk som er på leir for første gang, pleier fort å finne seg til rette. På leir vil du knytte vennskap og oppleve et fellesskap du skal lete lenge etter.

Hvor og når

Tid og sted for de ulike sommerleirene er ennå ikke helt sikre, følg med i Klassekampen for nærmere opplysninger! Men du kan planlegge ut fra følgende:

Troms:	21/7-28/7
Nordland, vandreleir:	21/7-28/7
Trøndelag, Saltøya ved Levanger:	4/8-11/8
Hordaland: Herdla:	4/8-11/8
Vandreleir Hordaland:	28/7-4/8
Østlandet, Vandreleir Østlandet:	7/7-14/7
Østlandet, Håøya:	21/7-28/7
Kulturleir, østlandet:	21/7-28/7
Østlandet, Håøya:	11/8-18/8

VANDRELEIR

En ukes friluftsliv. Ved siden av de to hovedtemaene, Kina og valget, blir det lagt stor vekt på hvordan en best skal greie seg i villmarka. Det blir kurs i bruk av kart og kompass, enkel førstehjelp o.l.

Noen dager slår gruppene leir hver for seg, noen dager er hele leiren samla. Dagsmarsjene blir relativt korte, og med hvilendager og pauser innlagt i programmet. Folk med helt vanlig fysisk form klarer seg fint.

Vandreleir er noe helt for seg sjøl. I løpet av en dag eller to blir gruppene godt sammensveisa kameratgjenger. Det er en egen tilfredsstillende å mestre naturen på denne måten.

Påmeldingslipp

Jeg melder meg med dette på Rød Ungdom-leir/vandreleir (strek under det som passer)

Sted:

Tid:

Pris: Vanlig leir kr. 375,-, vandreleir kr. 150,-.

Jeg har betalt påmeldingsavgift Kr. 75,- for vanlig leir, kr. 150,- for vandreleir. Ja/Nei.

Navn:

Alder:

Adresse:

Jeg har vært på leir før: Ja/Nei.

Slippen leveres til nærmeste Rød Ungdom-lag eller Oktoberbutikk. Hvis dette ikke er mulig, send slippen til Rød Ungdom, Boks 4702, Sofienberg, Oslo 5

«Sgt. Pepper»

Kjære Stigwood!

Nå må du styre deg! Det er greit det at du har piska i hop to klisseoperaer på sur fløte tidligere, lørdagsfeber og fett. Men når du lar halvkastratene dine, pluss noen flere, misbruke gullmusikken til Beatles-gutta, har du gått over streken. Driti deg ut, for å si det på den måten.

I HØYRES HØYBORG

Ungdommen kasta på gata

Klokka halv seks om morgenen tirsdag før påske storma 25 politifolk Fossgården i Asker utafør Oslo og kasta ut ungdommene som hadde okkupert huset i ei uke. Straks etterpå begynte gravemaskinene som sto klar å rive gården.

Fossgården er et av flere trehus i Asker sentrum som skal rives for å gi plass til «Trekanten» — et nytt forretningssenter. I høyrekommunen Asker, som slår seg på brystet av å være en av Norges rikeste kommuner, tar de seg ikke råd til å ta vare på ungdommen.

Gisle fritidsklubb står i dag uten faste lokaler og Landøya fritidsklubb var stengt i 2 år på grunn av vannlekkasje. Nå skal det satses millioner på utbygging av «Trekanten», mens det blir stagnasjon i utbygging av daghjem, eldreomsorgen, kloakk- og boligutbygging.

Røde Garde besøkte Fossgården mens den var okkupert og prata med noen av ungdommene som var der.

— *Hvorfor okkuperte dere Fossgården?*

Ingvild: — For det første fordi huset er godt egna til ungdomshus, det er bra med plass og huset er i god stand, det trenger bare litt oppussing. Dernest som en protest mot reguleringsplanen for Asker. Fossgården er første huset som skal rives, ifølge planen.

— *Hvordan okkuperte dere huset?*

Svein: — Natt til lørdag marsjerte vi fra kl. 4.15 tre og tre inn i huset hvert femte minutt så ikke drosjesjåførene skulle se noe og alarmere snuten.

— *Hvor lenge vil dere holde kåken okkupert?*

Ida: — Så lenge det går, dvs. til snuten hiver oss ut eller vi får huset.

— *Har snuten vært her*

ennå?

Ida: — Nei, men ordføreren har vært her. En flåsete og arrogant tufs.

— *Hvor mange er med på okkupasjonen?*

Svein: — Til vanlig er det ca. 50 folk her, men på lørdag var vi 2–300 stykke her.

— *Hvem står bak okkupasjonen?*

Ida: — Den er tverrpolitisk, og det er med folk fra 13 til 30 år.

— *Har dere fått noen støtte?*

Svein: — Jada, vi har fått støtteklæringer fra AKP(m-l), Natur og Ungdom, Unge Venstre, Rød Ungdom, SU og SV. Sjølsagt ikke fra Unge Høyre eller AUF.

Hederlig om pakketurisme

2. påskedag er en av de store kinodagene med mange premierer på Oslo kinoene. Alt klokka fire sto vi i kø i snøvær for å sikre oss billett til den svenske «En vandring i solen».

Denne filmen var på forhånd oppskrytt i pressa fordi Inger Lise Rypdal har en av de største rollene. La det være sagt at hun kommer bra fra oppgava som reiseleder i syden, ikke noen spesielt stor prestasjon, men hun bekrefter at hun er noe mer enn en vanlig «syngedame».

Filmen handler om en svensk forfatter som er inne i en depresjon — skrivninga går dårlig, en slektning er død, jenta han elsker vil ikke se han. For å glemme drikker han seg dritings og

slenger seg på en pakketur til Kypros. Der fortsetter han drikkinga, bader naken og blir innbrakt av politiet. Nærmest i koma blir han frakta til en psykiatrisk klinikk. Etter noen dager der fortsetter han vandringen — opp og ned avenyen i tjukk losjakk, kommer seg langsomt på beina igjen og opplever en kortvarig kjærlighetshistorie med den norske reiselederen Marion, til det ender dramatisk.

Likevel er ikke denne filmen så elendig som handlinga tyder på. Fordi den forfylla forfatteren og forholdet hans til Marion er skildra uten søtsuppe, men mest på grunn av det som skjer utafør sjøve handlingen. Filmen har nemlig en

fin skildring av det svenske reiseselskapet på sydentur. Spesielt bra er portrettet av to eldre damer på utenlandstur for første gang. Hvordan de drister seg til å gå på restaurant aleine, bader sjøl om de ikke kan svømme, nyter livet og samler krefter. Dette er skildra med varme og respekt for disse menneskene og sjøl om filmen enkelte ganger balanserer på kanten til utdriting av folk på pakketur, så holder den seg på den rette sida. Morsomme detaljer fra dette livet er det mange av, skuespillerne spiller glimrende, sånn at filmen er vel verdt å se — spesielt sett i forhold til all den driten vi vanligvis blir presentert på kino.

M. T.

MISBRUK

Du kan oppskriften på en kassasuksess. Plukk ut litt god, berømt musikk. Finn noen supersøte sexy jente-gutter som kan lage elendige etterlikninger (ungdom vil jo ikke ha kvalitet!?!). Krydre det hele med litt love og peace. Tilsett litt pupper og lår; det trekker folk. Gi det hele ut samtidig som plate og film. Hvis det hele lanseres som en stor suksess kan det kanskje også bli det.

Ja, det er det han har gjort, nok en gang. Udødelige «Sgt. Pepper» og «Abbey Road» er tatt fra hverandre og satt sammen til en helt vill historie. Om «Heartland» i krise. Instrumentene til gamle Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band, er stjålet. De har brakt lykke til verden i en hel mannsalder (stanset f.eks. den 1. verdenskrigen!). Uten disse instrumentene går lykkksamfunnet i oppløsning.

Brødrene Henderson (Bee Gees) utgjør gruppas medlemmer sammen med solisten Billy Shears (Peter Frampton). De skaffer lyk-

ken tilbake. Historien er et vilt kaos fra begynnelse til slutt. Her er noen smakebiter på de krumspring man har måttet ty til for å få det hele til å gå opp:

— Billy Shears dør ved et støt på 10 000 volt og bare *ekte kjærlighet* kan vekke ham opp igjen. Hans venninne, Strawberry (etternavn: Fields!) (Sandy Farina) synger sangen om seg selv, det er nok ...

— «Lucy and the Diamonds» er et jenteband som forsøker å forføre gutta på sin klatring mot toppen.

— Bandittene er selvsagt Mean Mr. Mustard, og hjernen bak hele forbryster-verdenen: Dr. Maxwell Edison, som forvandler folk med sin magiske «Silver Hammer».

— Sgt. Pepper-bandet gir mot slutten av filmen en veldedighetskonsert — to the benefit of Mr. Kite — Mr. Kite er borgermester i Heartland. Spilt av 84-årige George Burns, for øvrig.

— — —
Vel, kjære Stigwood. Fil-

men din forsøker jo også å vise dollarjaget og lureriet i de store plateselskapene. Gruppen blir jo dopa og lurt til å skrive kontrakt med BD (Big Deal) Records i Englenes by. Jeg går ut fra at den sleskeste typen som er direktør der er ment som et selvportrett fra din side. Plata til filmen kommer jo ut på DB-Records. For øvrig kunne du spart deg de 12 millioner dollars filmen kosta. Folk lo på de tragiske stedene — en del gikk for filmen var ferdig.

— — —
Musikalsk er filmen slett. Til tross for at Beatles' egen produsent, George Martin, har hatt en del fingre med i spillet føltes det ofte flaut å høre på.

Desidert dårligst var fløtesuppeversjonen av «Nowhere Man» med godt følge av «Sgt. Pepper» og «A Day in the Life». Bee Gees-koringa skjærer ofte i øra. Earth Wind and Fire og Alice Cooper imponerer ikke. Aerosmith trakk nivået en del opp med sin versjon av «Come together», Billy Preston var syngende skytsengel som skrek «Get Back» når Billy Shears ville begå sjølmord over Strawberry's død. Hun ble vakt til live igjen like etterpå. Ellers var Sandy Farinas versjon av «Here comes the sun» ikke så aller verst.

Jeg løp rett hjem, reiv fram originalene fra platebunken: rett på spiller'n ... Så jeg kan bare oppfordre alle som leser dette til å gjøre som den ene tredjedelen av salen på Colosseum premie-redagen: **BLI HJEMME!**

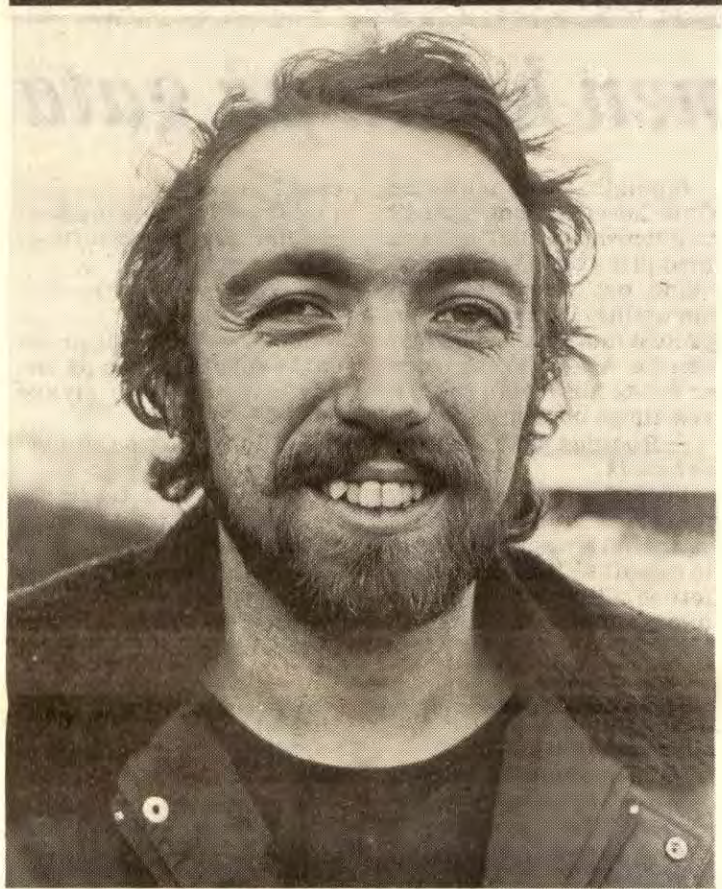
Hilsen Tommy Gun

FORAN SOMMERLEIRENE:

Hovedtemaet på Rød Ungdoms sommerleirer i år er «Hva skjer i Kina?» Røde Garde har fått dette debattinnlegget etter et intervju vi hadde med Rød Ungdoms talsmann Erling Maartmann Moe i forrige nummer om samme emne. Selv om det er et langt innlegg, trykker vi hele, og lar Erling svare på en del av spørsmålene. Så håper vi debatten kan gå videre, og at dette kan gi en forsmak på diskusjonene på sommerleirene. Meld deg på!

Har Kina skifta farge?

Har Kina skifta farge?

Vi vil verken svare ja eller nei på dette spørsmålet. Men vi ønsker å stille en del spørsmål til Erling Maartmann Moe. Han reiser mange saker i intervjuet i Røde Garde nr. 3.

Kina har satt de 4 moderniseringsene som overordna mål, for å nå dette målet mener Kina de må: Legge ytterligere vekt på karakterer og eksamen. Hvem har funnet ut dette — elever og lærere? Hvem sitter og gir karakterer?

BONUS OG AKKORDER

Klassekampen har opplyst om akkorder på gruppebasis som vi vurderer som verre (intet akkordsystem er bra for arbeiderne) enn individuell akkord: Grappa presser hverandre, trenger ingen over til å presse. Er dette feil? EMM sier at det ikke finnes akkorder.

Klassekampen har dokumentert store lønnsforskjeller, 8 lønstrinn, så vidt vi veit. Skaper ikke dette forskjellig sosial status? Hvem får bonus og hvorfor?

EMM sier bonusen ikke gir utbytte i særlig grad. — Er dette da en vei for å øke produksjonen? Vi mener at det må finnes veier som ikke slår ut i forskjell rent lønsmessig.

Eks.: En gammel mann som ønsker å tjene oppbygginga av Kina, men som på grunn av alder ikke er så rask som en ungdom, vil utifra bonussystemet ikke ha mulighet til å nå lønna til denne ungdommen. Man skal altså få etter innsats — men hvordan bedømme den?

Når dette blir målt utifra økt produksjon, vil store grupper falle utenfor — er dette sosialisme?

COCA-COLA

I motsetning til Pål Steigan i Klassekampen sier EMM at det ikke er på grunn av taperiteknologi at Kina har innført Cola.

Det er for å åpne øynene på andre store monopoler for at markedet i Kina kan gi storprofitt (for ingen tror vel at Coca-Cola-kompaniet investerer uten å vente seg profitt?). Hva med arbeideren på Coca-Cola-fabrikken i Kina: blir ikke han utsugd av Coca-Cola-kompaniet? EMM latterliggjør kineserne ved å tilføye dem troen på at cola, hamburgere og Sheraton-hoteller vil gi dem flere venner. Er det slike venner Kina trenger?

SPY ELLER IKKE SPY

Spy eller ikke spy, det er spørsmålet, for å bruke samme vulgære framstilling som EMM. Vi er ikke imot diplomatiske forbindelser mellom land ut fra ikke-innblandingslinja. Men fins det ikke grenser?

Et halvt år før opprøret mot sjahan utviser kineserne en vennlig visitt, med kranspåleggelse på grava til en stor despot: faren til sjahan. Hvordan tror EMM det iranske folket så på dette besøket?

Dessuten har vi lest i Dagbladet (ofte en luguber kilde) at Kina så med bekymring på opprøret mot sjahan som sovjetisk styrt. Rett før den spanske borgerkrig skulle sovjetiske diplomater ha hylla Franco? Og Chile? På 2-årsdagen til kuppet boikotta de fleste land festen. Kina møtte opp og skålte i Champagne med Pinochet. Dette blei sagt i DNS, og Rød Front forsvarte dette.

Dette kan vel ikke være å følge ikke-innblandingslinja når man så ensidig velger «venner» i et land! Burde ikke et sosialistisk land vise vei for folket i verden med nettopp boikott i slike tilfeller?

PENGER TILBAKE TIL KAPITALISTENE

— EMM blir ikke spurt og nevner ikke «reformen» med å gi penger tilbake, gull og alt materiell som ble tatt fra kapitalistklassen under kulturrevolusjonen. Begrunnelsen er at en skal gi disse folka motivasjoner til å være med å bygge opp sosialismen. Ja, hvilken kapitalist ville ikke det hvis det betydde å få tilbake sin sosiale posisjon (utfra det materielle). Hvor stor del ut-

Utstillingsvindu på Beijings aluminiumsfabrikk. Statistikkene forteller hvor høy produksjonen har vært og offentliggjør navnene på de arbeiderne som har oppnådd bonus.

gjør disse folka av den samla befolkninga i Kina? Og hvordan kan et sånt tiltak styrke sosialismen i Kina — vi skjønner det ikke.

— Mange, også vi, har illusjoner om sosialismen. Vi mener EMM skusler med spørsmålet om demokrati og frihet under sosialismen. Er ikke arbeiderklassens diktatur nettopp basert på å styre økonomien og gjennom dette få reell innflytelse og frihet.

Veggavisdiskusjon er enormt viktig og vi ser med bekymring på tegn som tyder på sentraldirigering av dette. Vi mener Kina må velge sin vei — men hvem i

Kina velger veien?

Kineserne har selv advart mot feil i sitt eget land. EMM mener tydeligvis ikke dette — han er mer kinesisk enn kineserne!

Tida vil vise om bekymringene våre er riktige. For det kinesiske folket sin skyld håper vi ikke det.

Det som er verre, er at EMM, talsmann for RU, uten motforestillinger kveler motsigelser og en fruktbar diskusjon, ikke bare om Kina, men også om veien til sosialismen. Kom igjen, EMM. la oss få en skikkelig diskusjon!

Kameratslig hilsen
to mange-
årige abonnenter

***** Kina bygger sosialismen *****

Først takk for et innlegg som stiller mange ting til diskusjon, og som det er umulig å svare kort på. Jeg kan bare ta opp noen saker her, men vil komme tilbake med et lengre svar i neste nummer.

mer erfarne, får familie osv. Moderate lønnsforskjeller der ekstra innsats premieres vil tjene den sosialistiske oppbygginga etter mitt syn.

COLA OG TURISTENE

Om Cola: Nå er i alle fall kinesernes egen forklaring på Cola-avtalen kjent: Visestatsminister Fang Yi sa under Deng Xiaopings besøk i USA at Kina importerte Cola rett og slett for at turistene skulle få det. «Når det gjelder oss kinesere, så foretrek-

ker vi vår grønne te,» sa han.

KAPITALISTENES EIENDOM

Om å gi penger tilbake til kapitalistene: Maos linje overfor det nasjonale borgerskapet var nettopp å vinne dem over gjennom å kjøpe dem ut for at det kinesiske folket skulle få færrest mulig fiender og kunne konsentrere seg mot de virkelige store kapitalistene og imperialismen. Dere latterliggjør denne linja. De gamle kapitalistene får ikke

tilbake sin sosiale posisjon. De pengene de har kan ikke brukes til å starte fabrikker, kjøpe jord o.l. for å starte utbygging av arbeidere igjen. Det er personlig eiendom som de tarer på og som tilfaller staten når de dør.

DEMOKRATI UNDER SOSIALISMEN

Om veggaviser og demokrati: Hvilke tegn ser dere på sentraldirigering av veggavisene i Kina nå? Etter firerbandens fall har

det vært ei oppblomstring av veggavisdebatten uten like som alle besøkende i Kina og pressefolk har rapportert om, bl.a. fra den demokratiske muren i Beijing (Peking). Det foregår ei storstilt utbygging av demokratiet i Kina i dag som bl.a. også består i at kvinneorganisasjonen, fagforeningene og ungdomsforbundet er gjenoppretta etter at de blei nedlagt mer eller mindre under firerbanden. Det foregår et stort arbeid for å sik-

re folks demokratiske retter gjennom å lage faste lover sånn at folk ikke kan dømmes vilkårlig som det skjedde under firerbanden. Er ikke dette styrking av demokratiet, at folk sjøl bestemmer?

KINESISK INTERVJU?

Om å være mer kinesisk enn kineserne: Meninga med intervjuet var å slå mot en del lettvinde argumenter som blir brukt av revisjonister i Norge for liksom å bevise at Kina nå har skifta farge. Jeg er enig i at intervjuet burde slått fast at kineserne sjøl sier at de vil gjøre feil, at det er viktig for oss å studere utviklinga i Kina kritisk, at det er mange ting å diskutere og lure på. Men nettopp fordi den sosialistiske oppbygginga av et land som Kina aldri vil være uproblematisk og fri for farer og spørsmål, er det viktig både å lære kritisk og samtidig slå mot de lettvinde forsøkene på å stemple Kina i dag som kapitalistisk. Dere er bekymra, OK. Jeg mener hovedtrekkene ved utviklinga i Kina er bra, og at det som foregår er å bygge sosialismen, ikke å rive den ned. Samtidig finnes det mange spørsmål som bl.a. krever studier og diskusjon. Diskusjonen er i gang og skal fortsette på sommerleirene og i neste nummer av Røde Garde. Imens vil jeg oppfordre interesserte til å lese bl.a. Ole Bjørn Rongens bok «Kina — den nye lange marsjen» som har kommet ut på Pax forlag, og de som leser engelsk til å få tak i Beijing Review der kineserne grundig forklarer sin egen politikk hver uke.

EMM

Om akkorder: I Kina finnes ikke rein akkord i betydninga at hvis du produserer ei skruve på en dag får du ei krone i lønn, mens hvis du lager 1000 får du 1000 kr. Et sånt system ville skapt enorme lønnsforskjeller blant arbeiderne, og et liknende system fantes såvidt jeg har forstått i Sovjet i 30-åra. Alle har ei grunnlønn, og på toppen av dette kommer bonus for høy produksjon som etter det jeg veit kan gi tillegg på 15—35 prosent Det er stor forskjell på disse systemene. Jeg tror det siste er nødvendig for å gi ei stor produksjonssøkning som vil komme hele det kinesiske folket til gode, og at det ikke truer sosialismen hvis det er under kontroll. Det er helt i tråd med marxismen at det må finnes lønnsforskjeller en lang periode under sosialismen, men størrelsen på dem må sjølsagt diskuteres.

Eksemplet dere velger med den gamle mannen er søkt. Tvert om er tilfellet i Kina at unge folk begynner på en lavere begynnerlønn, og tjener mer etter hvert som de blir eldre og

Studenter ved midtelskolen Chicuang i Shanghai i ferd med å bygge en modell på en lystbåt.

Stjernedryss

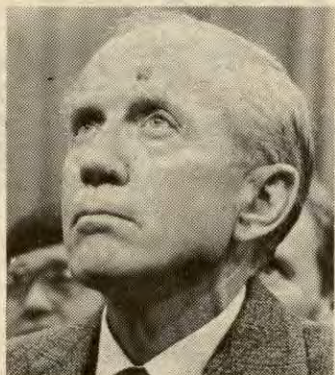
Les aviser

Skal du holde deg orientert i verden — så les aviser. De bringer verdens-nyhetene. Her kan du teste deg selv om du husker noen av avisenes hovedoverskrifter fra like over påske. Følger du godt nok med i det som skjer?

Kongen for å takke ham? (VG 17/4)
 3. Hvor mange nordmenn fikk panikk da 200 jugoslaver ble drept og 50 000 ble hjemløse under jordskjelvet? (Dagbladet 17/4)
 4. Hvem var Norges mest fornøyde påsketurist i Mundal? (Dagbladet 17/4)
 5. På hvilket hotell bodde kronprins Harald anonymt i København? (VG 17/4)

1. Hvem forspiste seg på rømmegrot i Mundal i påsken? (Arbeiderbladet 17/4)
 2. Hvem søkte audiens hos

Lars, 65:

"Jeg liker ikke snakk om prevensjon".

Idag får 20 unge jenter abort. Kampanjen for bedre prevensjon. Helsedirektoratet.

Hvor er Idi?

I krokodillegrava (Dagbladet)
 Konge av Skottland (Idi)
 I Kampala (Arbeiderbladet)
 I Libya (VG)
 Trener Hang-gliding på Hedmarkstoppen (VG)
 Instruktør i Israels etterretningstjeneste (Idi)
 Premie: Helaften med Idi på Bonanza.

Dette er ikke fra ungdomsklubben i Tyssedal, men ELF's kulturgruppe som holder oppvisning i Eritrea.

PÅ UNGDOMSKLUBB I TYSSEDAL:

Vellykka Eritreakveld

Tyssedal kommunale ungdomsklubb har rundt 50 medlemmer. I kjelleren i samfunnshuset har klubben to rom der det foregår en rekke aktiviteter. Det er «junior-klubb» for de fra 4. til 7. klasse, filmgruppe, fotogruppe, discotek og «åpne kvelder» med bordtennis, kort osv.

Tirsdag 20. mars ble det vist film fra Eritrea i klubben.

Fremmøtet lå litt under normalen. Omtrent 20 ungdommer kom. Det er nok slik at de typiske «action»-filmene trekker mer enn dokumentarfilmer.

Den lokale Tredje Verden-komite burde kanskje ha tilbud Ungdomsklubben hjelp med forberedelsene, og stilt innleder. Bortkastet var det allikevel ikke. De ungdommene som

så filmen, ble engasjert i den. Selv om de fant ting å kritisere, var alle enige om at Sovjets krigshandlinger i Eritrea burde vært stoppet. Jeg spurte tre ungdommer etter filmen var ferdig hva de syntes om den:

N. T. N.: — Filmen var på mange måter bra. Og jeg er enig i at Sovjet bør komme seg ut av Eritrea. Men det ble sagt i filmen at Sovjet vil ha verdensherredømmet. Det tror jeg ikke noe på. Hadde de villet det, hadde de gått mye hårdere til verks.

— Men det er jo ganske klart at Eritrea ligger godt til strategisk sett. Og at Sovjets krigshandlinger der, er et ledd i deres kamp om å få verdensherredømmet.

— Den påstanden stiller jeg meg skeptisk til.

R. K.: — Filmen var meget bra. Fordi den ikke viste noe av lidelsen. Lidelse

vet vi er der, og den vet vi en del om. Det vi ikke vet så meget om er hva eritreerne selv gjør for å bli kvitt lidelsen. Det viste filmen oss.

E. Ø.: — Det var for lite action. Vi burde sett mye mer av krigen der nede.

— Men er det ikke interessant å få vite litt om hvordan geriljahæren er bygd opp?

— Selvsagt var det interessant å få vite det. Men mot slutten begynte filmen å bli langtrukket og kjedelig.

B.V.R.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

Jeg ønsker å abonnere på RØDE GARDE i ett år og betaler kr. 30,- når jeg får første nr. i posten.

Navn: _____

Adresse: _____

Postnr.: _____

Send kupongen til:
 RØDE GARDE, BOKS 4702, SOFIENBERG, OSLO 5

Kryssord

- Grønne vekster
- Værelse
- Elektrisk firma
- Voksen
- Forbrytelse
- Ikke stekt
- Sporte
- Spises ofte til frokost
- Redskap
- Smerte
- Utalte
- Jente
- Maskin
- Sporter
- Bevege
- Land i Europa

- Pen
- Plass
- Flyplass
- Pers. pron.
- Edel
- Slagsted
- Løfte

7			2	3	4
5			6		
9	10			11	
12	13			14	
15		16		17	
18			19		20
		21		22	
		23			24
25				26	27
28					

LODDRETT

- Reklame
- Drikk (bestemt form)
- Område
- Fartøy
- Lite vann
- Adelig tittel
- Røykes mye i Danmark
- Guttenavn
- Skred

DAGEN FØR DAGEN FEST

red ungdom bygning arr:

1. MAI SHOW **VESLEFRISK spiller**

på SPOTLIGHT 30. april kl. 19.30 (st. Olavs gate)

ENTRÉ KR. 20,-

KIEM DYKKAR I LAG MED OSSAR I DEMONSTRASJONERINGSLOGI - FAGLEG FYSTE MAI FRONT VET DE?

bøllesport eller sunn idrett?

KARATE

Tiger karateklubb fant vi på Stovner i Oslo – i et nedlagt supermarked. Bak en trang, stappfull garderobe fant vi et lite, men brukbart treningslokale. Fylt av 20 jenter og gutter som spar- ket, slo og skrek på komando. Tiger er Norges største karateklubb, med over 200 medlemmer. I et hjørne fikk vi snakke med formannen i klubben – Bjørn Johansen – om klubben og idretten.

– Er karate en typisk bøllesport?

– Karate kan kanskje virke forlokkende for bø- ller. Men karate krever mye hard trening. En som ikke er interessert i annet enn å jule opp folk mister fort in-

teressen. De som holder ut til de lærer noe særlig glir inn i miljøet i klubben.

– Hva er vitsen med å lære seg å slåss da?

– Karate er en allsidig idrett. Du trener styrke,

mykhet, hurtighet, kondi- sjon. Hele kroppen utvikler seg. Ikke mange idretter gir deg like mye. Og karate er for mange mer enn bare trening. Med sin lange og litt mystiske historie kan det bli et helt liv. Du kan sette deg ned og lese om de første munkeordnene som utviklet selvforsvarstek- nikkene. Og om sjøfolk som brakte den med seg til ve- sten.

FATTIGFOLKS FORSVAR

– Hva er karate?

– Som bryting, boksing og judo – en kampsport. Fattigfolk i Østen hadde ikke våpen. Derfor utviklet de en forsvarsteknikk med bruk av armer og bein. I dag har karaten blitt av- rundet til en idrettsgren med strenge regler. De far- lige forsvarsteknikkene som f.eks. slag og spark mot skritt og strupehodet er borte.

På treningen lærer du slag, spark, blokeringer og særlig kombinasjoner – se- rier av dette. Treningen går fortløpende etter en fast plan. Så det kreves 100 % aktivitet. Er du borte fra treninger blir det vondt å følge med.

– Hva kreves for å starte med karate?

– Ingenting annet enn at du er frisk.

– Selv om du ikke klarer en eneste armbeøyning?

– Ja. Det er alltid stor forskjell på formen på ny- begynnerpartiene. Men et- ter 3 måneder er det jevne- re. Det er utrolig hvem som har klart å bygge seg opp på ett halvår ...

– Hvor lenge må du tre- ne for å «kunne noe»?

– Det kommer an på for- utsetningene dine og deg selv. Men et par år må du regne med.

SKYGGEBOKSING FOR JENTENE

– Og på treningen slår dere hverandre ned?

– Nei. Her i klubben har vi 10 partier, delt opp etter nivå. Bare 2 partier, et jent- e og et gutteparti driver konkurransetrening. Flertallet trener for å holde seg i form, eller for å klare be- ltegraderinger. (Vi har samme graderinger som judo – hvit, gult, orange, grønt, blått, brunt og sort).

I konkurranser er det bare gutta som går kamp (spar- ring). Jentene har kata. Kata er faste teknikker (skyggeboksing) satt sam- men for å bekjempe usynli- ge fiender.

– Så det er bare i konku- ranser gutta slår hveran- dre ned?

– Ikke der heller. I ikke- kontakt-karate, som er det som er offisielt godkjent i

verden, er ikke knock-out tillatt. Mot hode er bare markering tillatt. Skader, sår eller blodutredelser på motstanderen blir straffet med advarsel eller diskva- lifikasjon. Mot kroppen er det lov å treffe – men ikke å bruke kraft.

LITE SKADER

– Er det mye skader?

– Under trening nesten ikke. I konkurranser hender det, men moderat. Mindre enn f.eks. i fotball og hånd- ball. Jeg vil understreke at det bare er ca 35 av klub- bens over 200 medlemmer som er med i konkurranser.

– Når det står folk i kø for å bli med – hvorfor ut- vider dere ikke?

– Vi må ha plass og in- struktører. Lokalene våre er sprengt. Og vi har måt- tet avslå å trene flere ste- der vi har fått forespørsel. Bl.a. fra teaterteknikerne og fra Hadeland. Det er stor instruktørmangel.

– Det har vært mye bråk rundt karateforbundet?

– Ja, vi har mange for- skjellige problemer – slik som alle nystartede for- bund vel har. Det er uenig- heter om stillarter og for- skjellige former for karate. Men viktigst av alt er vel motsetningene mellom idrettsklubbene og institut- tene.

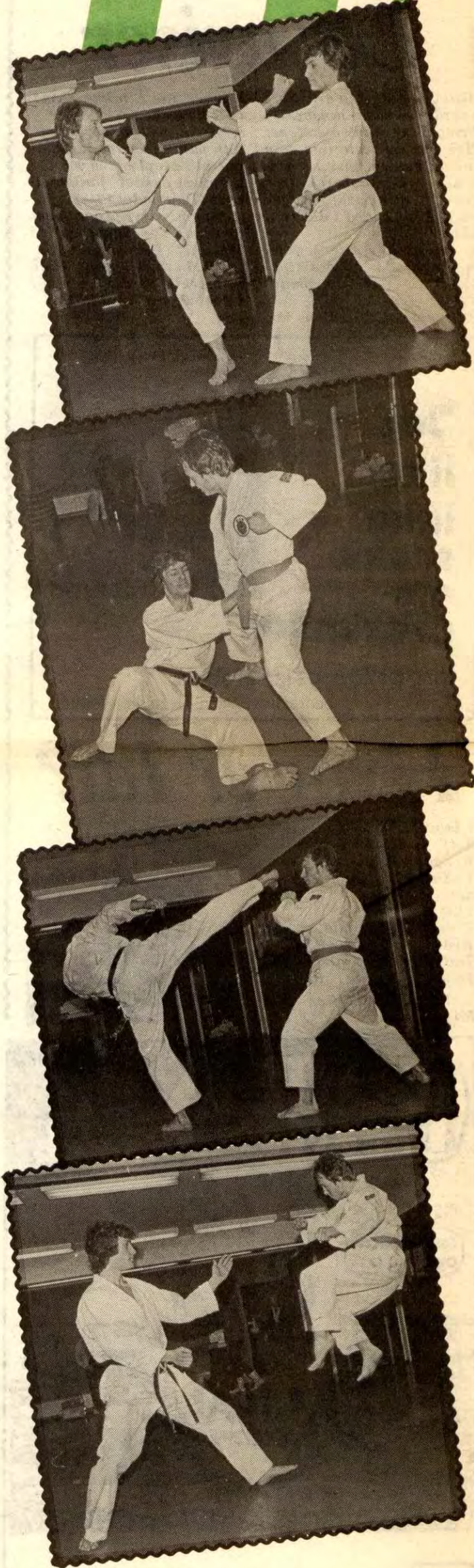
INSTITUTTENE DRIVER BUTIKK

Karate er en ny idrett i Norge – uten noen tradi- sjon. Det er stor mangel på trenere og lite konkurans- ser. Dette har åpnet mulig- heten for å drive butikk på karate. Det er en rekke in- stitutter som drives av en- keltpersoner, for eksempel Wedde. I en klubb er det medlemmene som bestem- mer og som arbeider sam- men for å få best mulig sportslig resultat av idret- ten. Og vi må følge idretts- forbundets regler og legge fram regnskapet for med- lemmene.

I et institutt derimot, er det butikkresultatet det kommer an på. Størst mul- ighetsoverskudd for eierne. Det fører ofte til altfor store partier og for dårlig kva- lifiserte trenere. Dessuten får ofte de som trener i in- stituttene dårlig backing i konkurranser.

– Dere er kjent for å dri- ve med hard karate?

– Ja, vi er kjent som en røff klubb – o.k. men ka- meratslig. Med et godt klubbmiljø kan vi tillate oss det. Det er et voldsomt samhold. I konkurranser er alle på laget med å heie på den som er i aksjon. Under EM i Malmø reiste over 30 medlemmer ned for å heie på laget. Slikt varmer en formann.

På besøk hos

10 000 TIPSET!

Skriv eller ring Røde Gar- de, Boks 702 Sofienberg, Oslo 5. Tlf (02) 35 32 62 og du har muligheten til å få spredd ditt tips til 10 000 le-

sere. Helt gratis. (P.S.: Husk at posten blir åpnet og telefonen avlyttet. – Unngå å oppgi navn o.l. unødvendig.)

**Røde Garde,
Boks 4702,
Sofienberg, Oslo 5**